

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 16.2.2016
COM(2016) 52 final

2016/0030 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

**o opatřeních na zajištění bezpečnosti dodávek zemního plynu a o zrušení nařízení (EU)
č. 994/2010**

(Text s významem pro EHP)

{SWD(2016) 25 final}

{SWD(2016) 26 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Tento návrh nařízení má zaručit, že všechny členské státy zavedou vhodné nástroje, jejichž prostřednictvím se budou moci připravit na účinky nedostatku plynu způsobeného přerušením dodávek nebo výjimečně vysokou poptávkou a tyto účinky zvládat. Pokud jde o bezpečnost dodávek plynu, existují tři úrovně odpovědnosti. Prvořadou odpovědnost za dodávky plynu nesou plynárenské podniky, které podléhají tržním mechanismům. V případě selhání trhu v určitém členském státě jsou příslušné orgány tohoto členského státu a členských států v regionu odpovědné za to, že budou přijata odpovídající opatření k zabezpečení dodávky plynu chráněným zákazníkům. Na jiné úrovni Evropská komise zajišťuje obecnou koordinaci a zaručuje, že jsou přijata opatření konzistentní.

Aby byl tento cíl splněn, předloha nařízení navrhuje posílit regionální koordinaci, přičemž jsou stanoveny určité zásady a standardy na úrovni EU. Navržený přístup spočívá v tom, že by členské státy měly v rámci svých regionů úzce spolupracovat při provádění regionálních posouzení rizik. Aby se zaručila jednotnost v celé EU, budou regionální posouzení rizik prováděna na základě simulace pro celou EU se společnými standardy a konkrétním scénářem. Riziky určenými prostřednictvím regionálních posouzení rizik se budou zabývat regionální plány preventivních opatření nebo plány pro stav nouze, které budou vzájemně hodnoceny a schvalovány Komisí.

Aby se zaručilo, že jsou posouzení rizik a plány komplexní a soudržné, nařízení stanoví povinné šablony, které obsahují výčet aspektů, jež se musí při posuzování rizik a přípravě plánů zohlednit. Musí se zlepšit regionální spolupráce, neboť přerušení dodávek plynu může snadno ovlivnit několik členských států současně. Vnitrostátní posouzení rizik a plány nejsou pro řešení takovýchto situací patřičně uzpůsobeny.

Nařízení rovněž zlepšuje uplatňování standardu pro dodávky chráněným zákazníkům (převážně domácnostem) a standardu pro infrastrukturu (možnost dodávat plyn i v případě, že není k dispozici největší infrastruktura). Umožňuje permanentní obousměrnou kapacitu. Na závěr navrhuje, aby byla zavedena dodatečná opatření pro zajištění transparentnosti ve vztahu ke smlouvám o dodávkách plynu, neboť tyto smlouvy mohou mít dopad na bezpečnost dodávek v EU.

Pět let po přijetí nařízení č. 994/2010 zůstává bezpečnost dodávek plynu vzhledem k napětí mezi Ukrajinou a Ruskem velmi naléhavou otázkou. Na vnitrostátní úrovni a úrovni EU je vyvíjeno úsilí s cílem zvýšit bezpečnost dodávek plynu v zimě 2015/2016 i v období následujícím.

Silnější regionální spolupráce mezi členskými státy neznamena, že je nutné vytvořit nové institucionální struktury.

• Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky

Hlavními politickými dokumenty, které jsou důležité pro bezpečnost dodávek, jsou:

1. Evropská strategie energetické bezpečnosti¹

2. Rámcová strategie k vytvoření odolné energetické unie s pomocí progresivní politiky v oblasti změny klimatu²

Navrhovaná předloha nařízení provádí politické návrhy předložené ve strategii k vytvoření energetické unie a strategii energetické bezpečnosti.

- **Soulad s ostatními politikami Evropské unie**

Návrh přispívá k právním předpisům v oblasti vnitřního trhu s energií tím, že přiznává prioritu tržním opatřením.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Návrh nařízení navrhuje opatření, která mají zajistit bezpečnost dodávek zemního plynu v Evropské unii. Právním základem nařízení je proto článek 194 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU).

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

Rámec akce EU je vymezen článkem 194 SFEU, který uznává, že je nutná určitá úroveň koordinace, transparentnosti a spolupráce, pokud jde o politiky členských států EU v oblasti bezpečnosti dodávek, aby se zajistilo řádné fungování trhu s energií a zabezpečily dodávky plynu v Evropské unii.

Sílicí vzájemná propojenost trhů s plynem v EU a přístup k dodávkám plynu „založený na koridorech“³, který umožňuje zpětné toky v propojovacích plynových vedeních, vyžadují koordinovaná opatření. Bez takovéto koordinace budou mít vnitrostátní opatření k zabezpečení dodávek plynu pravděpodobně nepříznivý dopad na jiné členské státy či na bezpečnost dodávek na úrovni EU. Riziko vážného narušení dodávek plynu do EU není omezeno hranicemi států a mohlo by ovlivnit více členských států, ať přímo, nebo nepřímo. Situace, jako byla studená vlna v roce 2012 a zátěžový test v roce 2014, ukázaly, že koordinovaná akce a solidarita mají zcela zásadní význam. Vzhledem k důkazům o tom, že vnitrostátní přístupy nedokáží zajistit optimální opatření a prohlubují dopad krize, je potřeba akce EU zcela jasná. Opatření přijaté v jedné zemi může způsobit nedostatek plynu v sousedních zemích. Např. omezení, která Bulharsko v únoru 2012 uložilo na vývoz elektřiny, měla nepříznivý dopad na elektroenergetické a plynárenské odvětví v Řecku.

Dosud nebylo vynaloženo veškeré úsilí, aby byl plně využit potenciál účinnějších a méně nákladných opatření vycházejících z regionální spolupráce, což poškozuje zákazníky v EU. Zátěžový test ukázal, že pro zabezpečení dodávek plynu jsou mimořádně důležité funkční trhy, a zároveň při něm vyšlo najevo, že bezpečnost dodávek mohou výrazně posílit i řádně koordinovaná opatření členských států, a to zejména ve stavu nouze. To se týká lepší

¹ Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě, COM (2014) 330 final.

² Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, Výboru regionů a Evropské investiční bance, COM(2015) 80 final.

³ Přístupem založeným na koridorech se rozumí, že všechny členské státy podle plynovodu by měly posoudit všechny potenciální přínosy spojené s permanentní kapacitou zpětného toku v plynovodu, které přesahují jejich hranice.

koordinace nejen vnitrostátních opatření ke zmírnění dopadů v případě nouze, ale také vnitrostátních preventivních opatření, např. návrhů na lepší koordinaci vnitrostátních politik týkajících se skladování nebo LNG, které mohou mít v určitých regionech strategický význam. Spolupráce by rovněž měla být rozšířena na konkrétní opatření na podporu solidarity mezi členskými státy v otázkách bezpečnosti dodávek.

Akce na úrovni EU by rovněž mohla být nutná za určitých situací (např. stavy nouze v celé EU či na regionální úrovni), kdy dodávky v EU nelze dostatečně zabezpečit na úrovni členských států, a proto je lze z důvodu rozsahu a účinků akce lépe zabezpečit na úrovni EU.

- **Proporcionalita**

Nařízení je koncipováno tak, aby bylo dosaženo dostatečně vysoké úrovně připravenosti před krizí a byl zmírněn dopad neočekávaných událostí, které přeruší dodávky plynu, na zákazníky. Aby byl tento cíl splněn, nařízení navrhuje posílit regionální koordinaci, přičemž některé zásady a standardy jsou stanoveny na úrovni EU. Navrhovaný přístup je založen na těsné spolupráci členských států v konkrétním regionu při posuzování rizik na regionální úrovni. Aby se zaručila soudržnost v celé EU, budou regionální posouzení rizik prováděna na základě simulace pro celou EU se společnými standardy a konkrétním scénářem. Riziky určenými prostřednictvím regionálních posouzení rizik se budou zabývat plány preventivních opatření a plány pro stav nouze, které budou vzájemně hodnoceny a schvalovány Komisí.

Návrh nařízení nenavrhuje úplnou harmonizaci, při které by všechna nařízení byla předepsána na úrovni EU.

Aby bylo možné dostatečným způsobem odstranit nedostatky stávajícího systému (vnitrostátní posouzení rizik a národní plány), je nutné posílit regionální spolupráci a zavést určité standardy na úrovni EU, což rovněž umožní řešit problémy na regionální úrovni, aniž by bylo nutné jednat příliš normativně. Přístup navržený v návrhu nařízení je proto přiměřený (viz rovněž posouzení dopadů, s. 34–46 a s. 50).

- **Volba nástroje**

Platným právním aktem v této oblasti je nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 994/2010 o opatřeních na zajištění bezpečnosti dodávek zemního plynu a o zrušení směrnice Rady 2004/67/ES. Účelem navrhovaného právního aktu je zlepšit a posílit opatření a postupy stanovené v platném nařízení. Proto bylo rozhodnuto, že vhodným nástrojem je nařízení.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ EX-POST, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení ex-post / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

V souladu se závazkem týkajícím se sledování, který je stanoven v článku 14 nařízení 994/2010, Komise v roce 2014 vypracovala zprávu⁴, v níž posuzuje provádění nařízení a možné způsoby, jak bezpečnost dále zlepšovat. Zpráva obsahuje podrobné posouzení mnoha nástrojů zmíněných v nařízení a soustředí se na to, jak je členské státy prováděly a jak každý z nich pomohl zlepšit bezpečnost dodávek v EU a připravenost EU.

4

<https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/documents/SWD%202014%20325%20Implementation%20of%20the%20Gas%20SoS%20Regulation%20en.pdf>

Tato zpráva ukázala, že nařízení již ve značné míře přispělo ke zvýšení bezpečnosti dodávek plynu v Evropě, a to z hlediska jak připravenosti, tak zmírnění dopadů. Členské státy jsou nyní lépe připraveny čelit krizi dodávek, neboť musejí provádět úplná posouzení rizik a na základě výsledků připravovat plány preventivních opatření a plány pro stav nouze. Členské státy také zvýšily úroveň ochrany díky nutnosti splnit standard pro dodávky a standard pro infrastrukturu, které platí v celé EU.

Zpráva zároveň ukázala, že stále existují vážné důvody k obavám, pokud jde o spolupráci členských států (členské státy přijímají převážně vnitrostátní opatření, která nejsou vhodná k řešení problémů s dodávkami plynu), uplatňování standardu pro dodávky chráněným zákazníkům (převážně domácnostem) a standardu pro infrastrukturu. Kromě toho nejsou smlouvy o dodávkách plynu mezi plynárenskými podniky a dodavateli ze zemí mimo EU dostatečně transparentní. Tyto nedostatky brání účinné reakci na krizi.

Ze zátěžového testu, který byl proveden v létě 2014, vyšlo najevo, že vážné narušení dodávek plynu z východu (tedy Ruska) by stále mohlo mít vážné dopady v celé EU. Některé oblasti, zejména ve východní Evropě, by v důsledku nedostatku plynu pocítily vážné ekonomické a sociální dopady. Kromě toho během studené vlny v roce 2012 vzrostla velkoobchodní cena plynu na denních trzích v evropských uzlech o více než 50 % ve srovnání s úrovněmi, které byly evidovány před studenou vlnou. V Itálii vzrostly ceny z 38 EUR/MWh na 65 EUR/MWh, ve Spojeném království, Německu a Rakousku vzrostly z 23 EUR/MWh na 38 EUR/MWh⁵.

Současná situace je výsledkem řady problémů různého rozsahu včetně vlivů chování (čistě vnitrostátní přístup k zabezpečení dodávek), externích faktorů (chování dodavatelů ze zemí mimo EU) a technických záležitostí (chybějící vhodná infrastruktura nebo nedostatečně chráněná infrastruktura).

Nařízení navrhuje opatření, která mají zjištěné nedostatky odstranit.

- **Konzultace zúčastněných stran**

Z veřejné konzultace zúčastněných stran, která se konala od 15. ledna do 8. dubna 2015, vzešlo 106 reakcí. To znamená, že lze mít za to, že byl osloven velmi široký okruh respondentů⁶. I když většina z nich pocházela ze soukromého sektoru a ze sdružení spotřebitelů a regulačních či průmyslových sdružení, konzultace se rovněž zúčastnil poměrně vysoký počet veřejných orgánů.

Konzultace kopírovala dvojí strukturu platného nařízení, která je založena na prevenci a zmírňování dopadů. Dotazy ohledně prevence byly koncipovány tak, aby se zjistilo, zda je nutné zlepšit platná právní ustanovení. Poskytly ale také určitý prostor k otestování nových myšlenek, zejména ve vztahu k uplatňování opatření s cílem splnit standard pro dodávky. Dotazy ohledně zmírňování měly určit, zda jsou členské státy připraveny řídit stavy nouze a zda přitom zváží účinná koordinovaná řešení, spíše než aby zaujímaly čistě vnitrostátní přístup a uchylovaly se ke kontraproduktivním opatřením, která ovlivní jejich sousedy.

⁵ Zdroj: Evropská komise.

⁶ Seznam respondentů viz:

<https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/documents/List%20of%20stakeholders%20FOR%20PUBLICATION%20-%20updated%2018%2006.pdf>

Pokud jde o výstup, většina veřejných orgánů se soustředila na nedostatky ve spolupráci mezi členskými státy, soukromé podniky a sdružení pak trvaly na tom, že prioritou při řešení otázek týkajících se bezpečnosti dodávek by měla být tržní opatření. Komise tato stanoviska zohlednila tím, že navrhla těsnější regionální spolupráci a dala najevo, že při řešení rizik pro bezpečnost dodávek mají tržní opatření jasnou prioritu. Stanoviska různých zúčastněných stran se rovněž projevila v posouzení a v dopadu možností politiky v oddílech 6 a 7 posouzení dopadů.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Během přípravy tohoto návrhu byli pro různá témata využiti externí konzultanti. Byla provedena studie, která se zabývá možnými opatřeními v oblasti podzemních plynárenských skladovacích zařízení a jejich dopadem⁷, a byl rovněž obdržen vstup od Společného výzkumného střediska s cílem podpořit posouzení dopadů analýzami. Další studie, která porovnávala přístupy ke zvýšení vyjednávací síly EU na trzích se zemním plynem⁸, posloužila jako vstup pro určité možnosti politiky týkající se otázky, jak vyhovět standardu pro dodávky (společné kupní režimy).

- **Posouzení dopadů**

Všechna navržená opatření byla podpořena posouzením dopadů.

Výbor pro posuzování dopadů vydal dne 16. prosince 2015 kladné stanovisko.

Předmětem posouzení dopadů byly čtyři možnosti politiky:

1. Důraznější provádění a opatření mající povahu právně nevynutitelných předpisů
2. Lepší koordinace a řešení uzpůsobená konkrétním okolnostem
3. Lepší harmonizace spolu s určitými zásadami/standards na úrovni EU
4. Úplná harmonizace

Od možností 1 a 2 bylo upuštěno, neboť dosahovaly špatných výsledků z hlediska účinnosti a účelnosti. Dostatečně nezlepšovaly nedostatky ve stávajícím systému, které byly zjištěny díky hodnocení ex-post (zpráva byla vypracována v roce 2014) a zátěžovému testu, který byl proveden v létě 2014.

Možnost 4 obsahuje některé přístupy, které jsou účinnější než možnosti 1 a 2. Nejsou však o nic účinnější než přístupy, které jsou k dispozici u možnosti 3. Kromě toho jsou nákladnější a některé z nich mohou být kontraproduktivní. Proto nebyla zvolena ani možnost 4.

Konečný návrh se uchyluje k možnosti 3, která představuje nejúčinnější balíček. Jde o nejlepší možnost z hlediska účinnosti i účelnosti. Byly zváženy následující účinky.

1. Náklady a dopad na ceny

⁷ Studie o úloze plynárenských skladovacích zařízení na vnitřním trhu a při zajišťování bezpečnosti dodávek, připravená REF4E, Mercados, E-Bridge pro GR pro energii.
<https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/documents/REPORT-Gas%20Storage-20150728.pdf>

⁸ „Ekonomická analýza nákladů a přínosů u různých přístupů k posílení vyjednávací síly kupujících z EU na velkoobchodních trzích se zemním plynem“. Komise zveřejní studii na svých webových stránkách.

Celkový dopad na náklady a ceny bude velice omezený. Některé návrhy jsou koncipovány tak, aby se zamezilo zbytečným nákladům a byly využity synergie mezi opatřeními na zlepšení bezpečnosti dodávek. Tím by se měly snížit celkové náklady na rámec pro bezpečnost dodávek všem zákazníkům. Opatření jako např. regionální posouzení rizik, regionální plány nebo ustanovení o smlouvách náklady výrazně nezvýší. Mohla by mít určitý dopad z hlediska administrativní zátěže.

Nástroje politiky, které náklady pravděpodobně ovlivní více, spočívají ve zdokonalení výpočtů N-1 a závazcích ohledně zpětného toku. Pokud jde o standard N-1, je však nepravděpodobné, že by zdokonalení vzorce vedlo k tomu, že by u státu plnění požadavky vyšel výsledek, že je neplní, čímž by byl dán podnět k povinným investicím. Je zachována možnost vyhovět standardu N-1 prostřednictvím opatření na straně poptávky. Vylepšený výpočet N-1 by mohl zvýšit investice, vycházel by však z posudku provedeného daným členským státem a z lepšího přehledu o skutečné kapacitě. Proto se zdá, že jde o hospodárné opatření vzhledem k přínosům spojeným s lepší diagnózou odvětví prostřednictvím minimální investice (např. skutečný přínos skladovacích zařízení díky realističtějšímu odhadu měr odběru v závislosti na objemu skladovaného plynu). Dodatečné náklady by neměl představovat ani hydraulický výpočet⁹, jelikož provozovatelé přepravních soustav disponují nástroji, s jejichž pomocí mohou taková posouzení provádět. Simulace na úrovni EU mohou být prováděny Evropskou sítí provozovatelů plynárenských přepravních soustav (sít' ENTSOG) v rámci každoročních letních a zimních výhledů dodávek požadovaných nařízením (ES) č. 715/2009. Mohou pomoci určit hospodárná opatření s cílem minimalizovat potenciální negativní dopady.

2. Dopad na zúčastněné strany, zejména na malé a střední podniky

Možnost 3 by celkově vzato měla být přínosná pro účastníky trhu i spotřebitele. Lepší dohled nad opatřeními týkajícími se standardu pro dodávky zaručí, že je tento standard plněn transparentním a hospodárným způsobem. Mnoho respondentů z oblasti průmyslu při veřejné konzultaci požadovalo, aby byla zajištěna větší transparentnost a řádně zdůvodněná opatření, která by byla pravidelně podrobována přezkumu či testu.

Malé a střední podniky budou nadále patřit mezi „chráněné zákazníky“, pokud tak členský stát rozhodne, a tato možnost na ně nebude mít nepříznivý dopad. Hlavní rozdíl u této možnosti spočívá v tom, že se na ně nutně nebude vztahovat **zásada solidarity**. Stojí však za připomenutí, že účelem této zásady je zaručit soustavné dodávky plynu do domácností a fungování klíčových sociálních služeb při stavech nouze. Tento mechanismus je poslední možností, která je určena pouze pro situace krajního nedostatku plynu. I když je přepracované nařízení navrženo tak, aby vzniku takových situací zabránilo, musíme na ně nicméně být připraveni.

3. Dokončení vnitřního trhu

Možnost 3 pravděpodobně pomůže zlepšit fungování jednotného trhu s energií. Navržená opatření výrazně sníží riziko, že vnitrostátní opatření k zabezpečení dodávek naruší hospodářskou soutěž nebo budou diskriminační vůči osobám s jinou státní příslušností. Zaprvé, povinná posouzení dopadů nových netržních opatření, která mají členské státy přijmout, by měla zabránit tomu, aby v platnost vstupovala škodlivá opatření a byla součástí

⁹ Hydraulický výpočet je výsledkem simulace, která využívá matematický model, jenž popisuje přepravu plynu v soustavě (národní či regionální) s ohledem na její topologii a fyzické vlastnosti. Model zvažuje omezení tlaku v místech dodávek a profily poptávky. Simulace scénáře N-1 pomocí hydraulického modelu umožňuje zjistit, zda je plyn, který je v systému k dispozici, schopen v případě narušení největší plynárenské infrastruktury dosáhnout všech míst dodávky.

plánů. Platná opatření budou také podrobena kontrole jinými členskými státy v daném regionu. To by mělo pomoci zabránit situaci, kdy by opatření přijatá v jedné zemi měla negativní vedlejší účinky na sousední země. Zadruhé, vzájemné hodnocení a dohled ze strany Komise by měly pomoci určit a vyloučit veškeré problémy, které vznikají v důsledku opatření k zabezpečení dodávky.

- **Účelnost právních předpisů a zjednodušení**

Návrh v omezené míře zvýší administrativní zátěž. Jednou z hlavních příčin vzniku administrativní zátěže bude nutnost vypracovat regionální posouzení rizik a regionální plány preventivních opatření a plány pro stav nouze. Jelikož však možnost 3 vychází ze stávající povinné regionální konzultace plánů a vymezuje jasnější rámec pro regionální spolupráci a koordinaci s důrazem na výsledky, nevzroste administrativní zátěž příliš. Toto řešení je technicky i právně proveditelné, jak dokládají společné plány preventivních opatření Spojeného království a Irska a společná zpráva vypracovaná pobaltskými státy a Finskem k zátěžovému testu z roku 2014.

Aby byly plány provedeny včas, musí být jasně definována odpovědnost a časové rámce. Toho lze dosáhnout různými způsoby. V některých případech je např. k dispozici sekretariát, jiné členské státy se v minulosti rozhodly, že budou odpovědnost za daný plán přidělovat na základě rotace. Komise je připravena poskytovat poradenství a celý proces podle potřeby usnadňovat, jako to již provedla během zátěžového testu v případě pracovních skupin a v rámci účelové pracovní skupiny pro plán BEMIP (plán propojení baltského trhu s energií) pro regionální spolupráci mezi pobaltskými státy a Finskem.

Administrativní zátěž nevyhnutelně vzroste, i když budou národní plány nahrazeny regionálními, čímž se zabrání zdvojení úkolů. Rovněž by bylo možné tvrdit, že dosažení dohody o plánech na regionální úrovni bude pravděpodobně zdlouhavější a bude vyžadovat dodatečná ujednání. Z toho důvodu a s cílem omezit dodatečnou zátěž by regionální posouzení rizik a regionální plány mohly být aktualizovány každé čtyři rok místo dvou let, jak je tomu podle stávajícího nařízení.

Plány podle tohoto nařízení by měly být soudržné se strategickým plánováním a nástroji pro podávání zpráv v rámci energetické unie. Plány pro stav nouze a plány preventivních opatření, které mají být vypracovány podle tohoto nařízení, však nejsou politické dokumenty, které by vymezovaly strategické politické volby. Jsou technické povahy a jejich účelem je zabránit tomu, aby propukaly stavy nouze nebo aby se tyto stavy vyostřovaly, případně mají zmírňovat jejich účinky.

- **Základní práva**

Nevztahuje se na tento návrh.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Tento návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet EU.

5. JINÉ PRVKY

- **Prováděcí plány a opatření pro sledování, hodnocení a podávání zpráv**

Komise bude sledovat, jak členské státy provádějí změny, které byly zavedeny nařízením o zajištění bezpečnosti dodávek zemního plynu. Silnější zapojení společně s pravomocemi v

oblasti dohledu a sledování by měly zaručit, že jsou předpisy lépe dodržovány v celé EU. V případě potřeby nabídne Komise členským státům pomoc s prováděním nezbytných změn v právních předpisech, a to prostřednictvím workshopů se všemi členskými státy nebo dvoustranných setkání, pokud o to některý ze států požádá. Bude-li to nezbytné, Komise uplatní postup stanovený v článku 258 SFEU, jestliže členský stát nebude plnit svoji povinnost ohledně provádění a uplatňování práva Evropské unie.

Komise bude rovněž soustavně sledovat bezpečnost dodávek v EU a bude pravidelně podávat zprávy Koordinační skupině pro otázky plynu.

- **Vysvětlující dokumenty (pro směrnice)**

Nevztahuje se na tento návrh.

- **Podrobné vysvětlení zvláštních ustanovení návrhu**

Přepracované nařízení obsahuje tyto složky:

1. Lepší regionální spolupráci a koordinaci jakožto nejehospodárnější přístup ke zvýšení bezpečnosti dodávek plynu v EU:

- Povinné regionální preventivní akční plány a plány pro stav nouze („plány“), jakož i regionální posouzení rizik, které se společně připraví na základě povinných šablon přiložených k nařízení.

- Jako základ pro regionální spolupráci obsahuje příloha I nařízení návrh, který znázorňuje složení regionů na základě kritérií stanovených v čl. 3 odst. 7 (tzn., jak je navrženo v mapě v rámci možnosti 2 v posouzení dopadů). Podle názoru Komise je tento návrh nejlepším způsobem, jak zaručit bezpečnou dodávku plynu v případě, že nastane stav nouze. V co největší možné míře vychází ze stávajících struktur pro regionální spolupráci, které zřídily členské státy a Komise, zejména regionálních skupin zřízených podle nařízení 347/2013, kterým se stanoví hlavní směry pro transevropské energetické sítě (nařízení TEN-E)¹⁰. Jelikož však toto nařízení a nařízení TEN-E mají odlišné cíle, velikost a složení regionálních skupin se změnily. Pro účely tohoto nařízení by měla být při definování regionálních skupin zohledněna tato kritéria, definovaná v čl. 3 odst. 7: modely dodávky, stávající a plánovaná propojení a propojovací kapacita mezi členskými státy, vývoj a vyspělost trhu, stávající struktury pro regionální spolupráci a počet členských států v regionu, který by měl být omezený, aby ujednání fungovala.

Např. severozápadní region (Spojené království a Irsko) vychází ze stávající spolupráce mezi oběma zeměmi. Navrhovaná koncepce většiny regionů je zdůvodněna modelem dodávek v případě přerušení dodávek z Ruska (jižní koridor pro přepravu plynu, středo-východní, jiho-východní, baltický trh s energií I a II). Složení regionu severních a jižních zemí západní Evropy (Belgie, Francie, Lucembursko, Španělsko, Nizozemsko a Portugalsko) odráží skutečnost, že trh s plynem v této části EU je vyspělý a řádně rozvinutý. To se může ukázat jako nejlepší způsob, jak se vyhnout stavu nouze nebo zmírnit jeho dopad v případě, že by nastal.

¹⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se stanoví hlavní směry pro transevropské energetické sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009, Úř. věst. EU L 115, 25.4.2013, s. 39.

- Regionální plány jsou předmětem vzájemného hodnocení. Toto vzájemné hodnocení organizuje Komise, přičemž vybírá členy do každého týmu pro vzájemné hodnocení (jeden člen z každého regionu) z kandidátů navržených členskými státy. Vzájemných hodnocení se účastní jako pozorovatel.

- Koordinační skupina pro otázky plynu diskutuje o plánech na základě výsledků vzájemného hodnocení, aby zaručila, že jsou plány pro různé regiony navzájem soudržné.

- Na konci tohoto procesu může Komise požádat, aby plány byly změněny, a to rozhodnutími Komise, a na závěr plány schválit.

2. Podrobnější závazky, které mají zaručit, že je k dispozici nezbytná infrastruktura:

- Výpočet N-1 musí být doplněn vnitrostátním hydraulickým výpočtem a simulacemi pro celou EU, které provede síť ENTSOG a které jsou podobné simulacím, jež provedla pro zátěžový test v létě 2014.

- U zpětných toků musejí být všechny propojovací body vybaveny permanentní kapacitou zpětného toku, není-li jim udělena výjimka.

- i) Rozhodnutí o udělení výjimky nebo o tom, jaká úroveň kapacity má být vytvořena, přijímají společně příslušné orgány na obou stranách propojovacího bodu („společné rozhodnutí“) po konzultaci s ostatními členskými státy podél koridoru pro dodávky plynu, Komisí a agenturou ACER.

- ii) Agentura ACER musí ke společnému rozhodnutí příslušných orgánů vydat stanovisko.

- iii) Komise může s ohledem na stanovisko agentury ACER přijmout rozhodnutí, jímž bude požadovat, aby ve společném rozhodnutí příslušných orgánů byly provedeny změny. Pravomoc Komise přijímat rozhodnutí v této oblasti již nebude omezena na případy, kdy se některé členské státy neshodnou.

- iv) Pokud není v určité lhůtě vydáno společné rozhodnutí, agentura ACER vypracuje rozhodnutí, které bude obsahovat návrh na výjimku nebo návrh dané kapacity zpětného toku. Rozhodnutí agentury ACER tvoří základ pro rozhodnutí Komise, které bude obsahovat podmínky pro výjimku nebo danou kapacitu.

- v) Stávající výjimky musejí být přezkoumány v souladu s novým postupem.

3. Lepší posouzení rizik a prevenci rizik

- Lepší přístup k informacím:

- i) Omezený nárůst rozsahu smluvních informací, o nichž je Komise podle stávajících ujednání automaticky informována (tj. přinejmenším denní, měsíční a roční objemy plynu). Tyto informace již nebudou poskytovány v souhrnné podobě.

- ii) Příslušné orgány budou mít pravomoc předtím, než nastane stav nouze, ale pouze za řádně odůvodněných okolností (např. v případě možné hrozby) požádat plynárenské společnosti o doplňující informace včetně informací smluvních. Komise může požádat o přístup k těmto informacím a může dát rovněž podnět k tomu, aby žádosti podávaly příslušné orgány. Toto ustanovení bylo zavedeno na základě zkušeností Komise ze zimy 2014–2015. Komise

pozorovala, že došlo ke snížení dodávek plynu z Ruska některým plynárenským společnostem v EU. Obdržela však jen omezené informace, na jejichž základě mohla tento vývoj posoudit, neboť příslušné orgány neměly žádný právní základ, s jehož pomocí by mohly dotčené plynárenské společnosti požádat o poskytnutí takovýchto konkrétních informací v případech, kdy situaci nebylo možné kvalifikovat jako stav nouze.

iii) Plynárenské společnosti budou muset příslušným vnitrostátním orgánům a Komisi automaticky oznamovat smlouvy, které jsou důležité z hlediska bezpečnosti dodávek plynu, jakmile jsou tyto smlouvy podepsány či pozměněny. Smlouvy, které jsou důležité z hlediska bezpečnosti dodávek plynu, jsou smlouvy dlouhodobé (tedy platné déle než rok), které buď individuálně, nebo společně s dalšími smlouvami, které byly uzavřeny se stejným dodavatelem nebo jeho přidruženou společností, jedné plynárenské společnosti či jejím přidruženým společností zajišťují více než 40 % roční spotřeby zemního plynu v dotčeném členském státě.

iv) Automatické oznámení se aktivuje, když je uzavřena či pozměněna smlouva splňující prahové kritérium. Avšak i smlouvy, které toto kritérium nesplňují, mohou být pro posouzení bezpečnosti situace dodávek plynu relevantní. Přestože se trh vyvíjel tak, že velmi dlouhodobé smlouvy jsou v současnosti vzácné, stále existují. Bude-li dlouhodobá smlouva uzavřena těsně předtím, než toto nařízení vstoupí v platnost, automatická povinnost oznámit ji příslušnému vnitrostátnímu orgánu a Komisi se na ni vztahovat nebude. Pokud navíc bude takováto smlouva obsahovat doložku, která váže cenu na cenu v uzlu, může se stát, že ji nebude možné řadu let změnit. Jinými slovy, neuplatní se ani automatická povinnost oznámit změny.

Vzhledem k této situaci Komise a příslušné orgány potřebují pravomoc požadovat, aby byly smlouvy oznámeny, i když nebyly přepracovány nebo nesplňují prahové kritérium. Proto může Komise nebo příslušné orgány v řádně odůvodněných případech, jako jsou případy popsané výše, požádat o oznámení smluv, jestliže jsou tyto smlouvy nutné k tomu, aby bylo provedeno komplexní posouzení dopadu smluvního rámce na bezpečnost dodávek v daném členském státě, regionu nebo EU jako celku, a zejména pro posouzení rizik, plány preventivních opatření a plány pro stav nouze.

Jelikož se žádost vznesená příslušnými orgány nebo Komisí může vztahovat na celou smlouvu, mohou příslušné orgány rovněž obdržet informace o cenách. Komise pak může informace ze smluv využít k tomu, aby posoudila bezpečnost dodávek v EU jako celku, a zejména plány preventivních opatření a plány pro stav nouze. Jestliže plynárenská společnost povinnost oznámit smlouvu nesplní, Komise může zahájit řízení o nesplnění povinnosti proti členskému státu, jehož příslušné orgány mají pravomoc obdržet smlouvu nebo si ji vyžádat.

Skutečnost, že Komise bude mít napříště lepší přístup k informacím o obchodních smlouvách, nemá žádný vliv na probíhající sledování trhu s plynem. Komise zasáhne, pokud se zjistí, že došlo ke zneužití trhu.

- Povinnost posoudit v rámci posouzení rizik všechna příslušná rizika, např. přírodní katastrofy a technologická, obchodní, finanční, sociální, politická a tržní rizika. Plány by měly vymezovat účinná, přiměřená a nediskriminační opatření k odstranění všech příslušných rizik. Účelem této povinnosti je zlepšit transparentnost a podpořit sdílení osvědčených postupů.

4. Zesílený dohled nad závazky dodávat plyn určitým kategoriím spotřebitelů, a to i za náročných podmínek (**standard pro dodávky**).

- Nemění se standard pro dodávky definovaný platným nařízením, který zaručuje nepřerušené dodávky plynu chráněným zákazníkům nejméně po dobu 7 či 30 kalendářních dnů v závislosti na určeném scénáři, a to i v případě, že jsou dodávky vzácné a/nebo je po plynu mimořádně vysoká poptávka.

- Lepší dohled Komise nad stávajícími vnitrostátními opatřeními, aby byl splněn závazek ohledně dodávek (prostřednictvím rozhodnutí Komise o plánech), aby se zabránilo nedostatečné či naopak nadměrné ochraně, která by mohla nepříznivě ovlivnit zranitelnější členské státy.

- Nová netržní opatření, jejichž cílem je splnit standard pro dodávky, podléhají veřejnému posouzení dopadů a musejí být oznámena Komisi a ta posoudí jejich přiměřenost a dopad na vnitřní trh a na bezpečnost dodávek v jiných členských státech. Komise může přijmout rozhodnutí, jímž si vyžádá změny opatření, přičemž tato opatření nemohou vstoupit v platnost, pokud tomuto rozhodnutí Komise nevyhovují.

5. Nařízení výslovně obsahuje novou **zásadu solidarity**.

- Pokud členský stát uplatní vyšší standard pro dodávky, jak mu umožňuje nařízení, čímž se mohou snížit toky plynu z jedné země do druhé, a tím zhoršit bezpečnost stavu dodávek v sousedním členském státě, musí být zvýšený standard pro dodávky v případě stavu nouze uveden zpět na standardní úroveň EU (která zaručuje službu všem chráněným zákazníkům).

- Uplatnění zásady solidarity na základě technických a správních ujednání mezi členskými státy bude povinné. I když se členský stát nenachází ve stavu nouze, zákazníkům, kteří nepatří mezi domácnosti, klíčové sociální služby a nejsou součástí dálkového vytápění, nemůže být v daném členském státě nadále dodáván plyn, dokud nebude dodán domácnostem, klíčovým sociálním službám a do systému dálkového vytápění v jiném členském státě ve stavu nouze, k němuž je připojena přepravní soustava první zmíněné země.

6. Bude zachována definice chráněných zákazníků (tzn., že malé a střední podniky lze považovat za chráněné zákazníky, pokud tak rozhodne členský stát). Členské státy však budou muset v rámci svých plánů zavést opatření, jejichž prostřednictvím vyřeší technické otázky a zabrání tomu, aby nezpůsobili zákazníci odebírali plyn, který je určen pro chráněné zákazníky. Členské státy mohou rozhodnout o tom, jakou budou mít tato opatření povahu.

7. Uplatňování nařízení mezi smluvními stranami Energetického společenství a členskými státy EU. Přepracované nařízení bude vymezovat konkrétní závazky přeshraniční povahy členských států EU vůči smluvním stranám; následně by měl být v rámci Energetického společenství přijat společný akt, kterým se nařízení v Energetickém společenství přijme a začlení do něj a který zavede vzájemné povinnosti smluvních stran Energetického společenství ve vztahu k členským státům. Tyto povinnosti budou platit teprve na základě rozhodnutí, kterým Komise platnost vzájemných povinností smluvní strany a členských států potvrdí. Povinnosti se budou týkat rámce pro posouzení rizik, předcházení rizikům a nouzových opatření.

8. Pokud jde o společné kupní mechanismy, nařízení jasně stanoví, že členské státy a plynárenské společnosti mohou dle vlastního uvážení využívat potenciální přínosy plynoucí z kolektivního nákupu zemního plynu, aby se vypořádaly s nedostatečnými dodávkami plynu. Takovéto mechanismy by měly být v souladu s pravidly WTO a EU pro hospodářskou soutěž, zejména s pokyny Komise k horizontálním dohodám o spolupráci.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY**o opatřeních na zajištění bezpečnosti dodávek zemního plynu a o zrušení nařízení (EU) č. 994/2010**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 194 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹¹,s ohledem na stanovisko Výboru regionů¹²,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Zemní plyn (plyn) zůstává důležitou složkou zásobování energií v Unii. Velký podíl tohoto plynu se do Unie dováží z třetích zemí.
- (2) Velké narušení dodávek plynu může ovlivnit všechny členské státy, Unii jako celek a smluvní strany Smlouvy o Energetickém společenství, podepsané v Aténách dne 25. října 2005. Může také vážně poškodit hospodářství Unie a mít závažný sociální dopad, a to zejména na zranitelné skupiny zákazníků.
- (3) Toto nařízení má zaručit, že pokud nastanou náročné klimatické podmínky a dojde-li k přerušení dodávek plynu, budou přijata všechna nezbytná opatření k zajištění nepřerušovaných dodávek plynu v celé Unii. Těchto cílů by mělo být dosaženo prostřednictvím co nejhospodárnějších opatření a tak, aby nebyly narušeny trhy s energií.
- (4) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 994/2010 ze dne 20. října 2010 o opatřeních na zajištění bezpečnosti dodávek zemního plynu již mělo významný příznivý dopad na situaci Unie, pokud jde o bezpečnost dodávek plynu, a to jak z hlediska přípravy, tak zmírnění. Členské státy jsou nyní lépe připraveny čelit krizi dodávek, neboť se od nich vyžaduje, aby připravovaly plány obsahující preventivní opatření a opatření pro stav nouze, a jsou nyní také lépe chráněny, neboť musejí splnit řadu povinností ohledně kapacity infrastruktury a dodávek plynu. Zpráva o provádění nařízení (EU) č. 994/2010 z října 2014 však poukázala na oblasti, v nichž by bezpečnost dodávek v Unii pomohlo dále zvýšit zlepšení uvedeného nařízení.

¹¹ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].¹² Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

- (5) Ve sdělení Komise o schopnosti evropské plynárenské soustavy krátkodobě čelit výpadkům dodávek z října 2014¹³ byly analyzovány účinky částečného či úplného přerušení dodávek z Ruska a závěrem bylo, že v případě závažného narušení nejsou čistě vnitrostátní přístupy vzhledem ke svému rozsahu, který je již z definice omezený, příliš účinné. Tento zátěžový test ukázal, jak by mohl přístup založený na intenzivnější spolupráci členských států výrazně snížit dopad mimořádně závažného narušení dodávek v nejzranitelnějších členských státech.
- (6) Ve sdělení Komise s názvem „Rámcová strategie k vytvoření odolné energetické unie s pomocí progresivní politiky v oblasti změny klimatu“¹⁴ z února 2015 je vyzdvihnuta skutečnost, že energetická unie je založena na solidaritě a důvěře, které jsou nezbytnými rysy bezpečnosti dodávek energie. Cílem tohoto nařízení je posílit solidaritu a důvěru mezi členskými státy a mělo by zavést opatření, která jsou k dosažení těchto cílů nezbytná, a tím připravit cestu k realizaci energetické unie.
- (7) Nejlepší zárukou pro zajištění bezpečnosti dodávek energie v Unii a snížení vystavení jednotlivých členských států škodlivým účinkům narušení dodávek je hladce fungující vnitřní trh s plynem. Je-li ohrožena bezpečnost dodávek pro jeden členský stát, existuje riziko, že jednostranná opatření uvedeného státu mohou ohrozit řádné fungování vnitřního trhu s plynem a poškodit dodávky plynu odběratelům v jiných členských státech. Aby mohl vnitřní trh s plynem fungovat i v případě nedostatečných dodávek, je nezbytné zajistit solidaritu a koordinaci v reakci na krize v oblasti dodávek, a to jak z hlediska prevence, tak reakce na aktuální narušení dodávek.
- (8) Dosud nebyl plně využit potenciál účinnějších a méně nákladných opatření založených na regionální spolupráci. To nesouvisí pouze s lepší koordinací vnitrostátních opatření ke zmírnění potíží v případě nouze, ale také s koordinací vnitrostátních preventivních opatření, např. pokud jde o vnitrostátní skladovací zařízení nebo politiky týkající se zkapalněného zemního plynu (LNG), které mohou mít v určitých regionech strategický význam.
- (9) V duchu solidarity by základní zásadou tohoto nařízení měla být regionální spolupráce mezi veřejnými orgány a plynárenskými podniky, aby bylo možné v každém regionu určit relevantní rizika a optimalizovat přínosy koordinovaných opatření z hlediska zmírnění těchto rizik a provádět co nejhospodárnější opatření pro spotřebitele v Unii.
- (10) Určití zákazníci včetně domácností a zákazníků, kteří poskytují klíčové sociální služby, jsou obzvláště zranitelní a mohou potřebovat sociální ochranu. Definice těchto chráněných zákazníků by neměla být v rozporu s mechanismy solidarity Unie.
- (11) Odpovědnost za bezpečnost dodávek plynu by měly nést společně plynárenské podniky a členské státy prostřednictvím svých příslušných orgánů; a Komise v rámci svých příslušných pravomocí. Taková sdílená odpovědnost vyžaduje velmi těsnou spolupráci stran. Odběratelé zemního plynu, kteří jej využívají k výrobě elektřiny nebo k průmyslovým účelům, však mohou také hrát významnou úlohu při zajišťování bezpečnosti dodávek plynu tím, že jsou schopni reagovat na krizi opatřeními na straně poptávky, například přerušitelnými smlouvami a přechodem na jiné palivo, která mají bezprostřední dopad na rovnováhu nabídky a poptávky.

¹³ COM(2014) 654 final.

¹⁴ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, Výboru regionů a Evropské investiční bance, COM(2015) 80 final.

- (12) Jak stanoví směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/73/ES¹⁵, při plnění úkolů, jež stanoví toto nařízení, by měly příslušné orgány dle potřeby úzce spolupracovat s ostatními důležitými vnitrostátními orgány, především s národními regulačními orgány.
- (13) Standard pro infrastrukturu by měl členské státy přimět k zachování minimální úrovně infrastruktury, aby se v systému zaručil určitý stupeň záložní kapacity pro případ narušení jediné největší infrastruktury. Jelikož analýza odkazem na ukazatel N-1 představuje přístup založený čistě na kapacitě, výsledky výpočtu N-1 by měly být doplněny podrobnou analýzou, která zachycuje též toky plynu.
- (14) Nařízení (EU) č. 994/2010 vyžaduje, aby provozovatelé přepravní soustavy umožnili permanentní obousměrnou kapacitu ve všech přeshraničních propojeních mezi členskými státy, pokud jim nebyla z této povinnosti udělena výjimka. Cílem je zaručit, aby byly při plánování nového propojovacího vedení vždy zohledněny možné přínosy permanentní obousměrné kapacity. Obousměrnou kapacitu lze však použít k dodávkám plynu jak do sousedního členského státu, tak do dalších států podél koridoru pro dodávky plynu. Přínosy, které má umožnění permanentní obousměrné kapacity pro bezpečnost dodávek, je tudíž třeba v duchu solidarity a posílené spolupráce vnímat v širším kontextu. Při úvahách o tom, zda zavést obousměrnou kapacitu, by proto měla být provedena analýza nákladů a přínosů, která zohledňuje celý přepravní koridor. Od příslušných orgánů by se proto mělo vyžadovat, aby na základě výsledků regionálních posouzení rizik znovu přezkoumaly výjimky udělené podle nařízení (EU) 994/2010.
- (15) Směrnice Rady 2008/114/ES¹⁶ stanoví postup, který má posílit bezpečnost určené evropské kritické infrastruktury včetně určité plynárenské infrastruktury v Unii. Směrnice 2008/114/ES společně se stávajícím nařízením přispívají k tvorbě komplexního přístupu k energetické bezpečnosti Unie.
- (16) Nařízení stanoví standardy pro bezpečnost dodávek, které jsou dostatečně harmonizované a pokrývají alespoň situaci, která nastala v lednu 2009, kdy byly přerušeny dodávky plynu z Ruska. Tyto standardy zohledňují rozdíly mezi členskými státy, povinnosti veřejné služby a opatření na ochranu zákazníků uvedená v článku 3 směrnice 2009/73/ES. Standardy pro bezpečnost dodávek by měly být stabilní, aby zajišťovaly nezbytnou právní jistotu, měly by být jasně definovány a neměly by pro plynárenské podniky představovat zbytečnou a nepřiměřenou zátěž. Měly by také zaručovat, že plynárenské podniky v Unii mají k zákazníkům v jednotlivých státech rovnocenný přístup.
- (17) Regionální přístup k posuzování rizik a definování a přijímání preventivních a zmírňujících opatření umožňuje koordinovat úsilí a je značně přínosný z hlediska účinnosti opatření a optimalizace zdrojů. To platí zejména pro opatření, která mají za velice náročných podmínek zaručit nepřetržité dodávky chráněným zákazníkům, a opatření, která mají zmírnit dopad stavu nouze. Posouzení provázaných rizik na regionální úrovni, které je jak komplexnější, tak přesnější, zaručí, že jsou členské státy na krizi lépe připraveny. Kromě toho koordinovaný a předem odsouhlasený přístup k

¹⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/73/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem a o zrušení směrnice 2003/55/ES (Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 94).

¹⁶ Směrnice 2008/114/ES ze dne 8. prosince 2008 o určování a označování evropských kritických infrastruktur a o posouzení potřeby zvýšit jejich ochranu (Úř. věst. L 345, 23.12.2008, s. 75).

bezpečnosti dodávek během stavu nouze zaručuje jednotnou reakci a snižuje riziko negativních vedlejších účinků, které by čistě vnitrostátní přístupy mohly vyvolat v sousedních zemích.

- (18) Regiony je třeba v co největší možné míře definovat na základě stávajících struktur pro regionální spolupráci, které zřídily členské státy a Komise, zejména regionálních skupin zřízených podle nařízení (EU) č. 347/2013, kterým se stanoví hlavní směry pro transevropské energetické sítě (nařízení TEN-E)¹⁷. Jelikož však toto nařízení a nařízení TEN-E mají různé cíle, mohou se příslušné regionální skupiny lišit co do velikosti a struktury.
- (19) Pro účely tohoto nařízení by proto měla být při definování regionálních skupin zohledněna tato kritéria: modely dodávky, stávající a plánovaná propojení a propojovací kapacita mezi členskými státy, vývoj a vyspělost trhu, stávající struktury pro regionální spolupráci a počet členských států v regionu, který by měl být omezený, aby se zaručilo, že je skupina jen tak velká, aby ji bylo možné řídit.
- (20) Aby se umožnila regionální spolupráce, měly by členské státy v každém regionu zřídit mechanismus spolupráce. Takový mechanismus nebo mechanismy by měly být vyvinuty tak, aby poskytovaly dostatečný čas na posouzení rizik a přípravu smysluplných plánů na regionální úrovni. Členské státy se mohou dle vlastního uvážení dohodnout na mechanismu spolupráce, který je pro daný region nejvhodnější. Komise by měla celý proces usnadňovat a zajišťovat sdílení osvědčených postupů při organizaci regionální spolupráce, např. střídavé koordinační úlohy v regionu s odpovědností za přípravu různých dokumentů, nebo vytvoření speciálních subjektů. Nebude-li dosaženo dohody o mechanismu spolupráce, může vhodný mechanismus spolupráce pro daný region navrhnout Komise.
- (21) Při provádění komplexního posouzení rizik na regionální úrovni by příslušné orgány měly posoudit přírodní, technologická, obchodní, finanční, sociální, politická a tržní a jakákoli další relevantní rizika, případně rovněž riziko přerušení dodávek od jediného největšího dodavatele. Všechna rizika by měla být řešena pomocí účinných, přiměřených a nediskriminačních opatření, která budou rozpracována v plánu preventivních opatření a plánu pro stav nouze. Výsledky posouzení rizik by měly rovněž přispět k posouzení všech rizik závažných nebezpečí podle článku 6 rozhodnutí č. 1313/2013/EU¹⁸.
- (22) S cílem poskytovat vstup pro posouzení rizik by Evropská síť provozovatelů plynárenských přepravních soustav (dále jen „síť ENTSO pro zemní plyn“) po konzultaci s Koordinační skupinou pro otázky plynu a Evropskou sítí provozovatelů elektroenergetických přenosových soustav (síť ENTSO pro elektřinu) měla připravit simulace pro celou Unii, které budou podobné zátěžovému testu provedenému v roce 2014.
- (23) Aby se zaručila maximální připravenost, a zamezilo se tak přerušení dodávek a aby se zmírnily dopady takového přerušení, pokud by i přesto nastalo, musejí příslušné orgány v daném regionu po konzultaci zúčastněných stran vypracovat plány preventivních opatření a plány pro stav nouze. Regionální plány by měly zohlednit

¹⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se stanoví hlavní směry pro transevropské energetické sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009 (Úř. věst. EU L 115, 25.4.2013, s. 39).

¹⁸ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1313/2013/EU ze dne 17. prosince 2013 o mechanismu civilní ochrany Unie (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 24).

konkrétní okolnosti každého členského státu. Měly by jasně definovat úlohy a odpovědnost plynárenských podniků a příslušných orgánů. Vnitrostátní opatření, která mají být formulována, by měla v plném rozsahu zohledňovat regionální opatření vymezená v plánu preventivních opatření a plánu pro stav nouze. Měla by být koncipována tak, aby vnitrostátní rizika eliminovala způsobem, jenž v plné míře využívá příležitosti, které nabízí regionální spolupráce. Plány by měly mít technickou a provozní povahu a měly by pomoci zabránit výskytu či vyostření stavu nouze a zmírnit jeho účinky. Plány by měly zohledňovat bezpečnost elektroenergetických soustav a být soudržné se strategickým plánováním a nástroji pro podávání zpráv v rámci energetické unie.

- (24) Proto by měly být přesně vymezeny úlohy a odpovědnost všech plynárenských podniků a příslušných orgánů, aby bylo zajištěno řádné fungování vnitřního trhu s plynem, a to zejména v případě přerušení dodávek a v případě krizí. Tyto úkoly a odpovědnost by měly být stanoveny tak, aby se zajistilo, že je dodržován tříúrovňový přístup, který zahrnuje nejprve příslušné plynárenské podniky a průmysl, potom členské státy na vnitrostátní a regionální úrovni, a konečně Unii. Toto nařízení by mělo umožnit plynárenským podnikům a odběratelům spoléhat se v případě přerušení dodávek co nejdéle na tržní mechanismy. Mělo by však rovněž stanovit mechanismy, které lze použít, pokud již trhy samy nedokážou na přerušení dodávek plynu přiměřeně reagovat.
- (25) V případě krizové situace v oblasti dodávek by měly mít tržní subjekty dostatečnou příležitost reagovat na situaci prostřednictvím tržních opatření. Pokud byla tržní opatření vyčerpána a stále nejsou dostatečná, měly by členské státy a jejich příslušné orgány přijmout opatření s cílem odstranit nebo zmírnit dopady dané krize v oblasti dodávek plynu.
- (26) Kdykoli hodlají členské státy zavést netržní opatření, měl by k nim být přiložen popis jejich hospodářského dopadu. Tím se zaručí, že zákazníci mají informace o nákladech na takováto opatření, které potřebují znát, a že jsou opatření transparentní, zejména pokud jde o jejich podíl na ceně plynu.
- (27) V březnu 2015 Evropská rada vyzvala, aby byly v naprostém souladu s pravidly Světové obchodní organizace (WTO) a Unie pro hospodářskou soutěž posouzeny možnosti dobrovolných mechanismů agregace poptávky. To by členským státům a plynárenským podnikům umožnilo využít potenciální přínosy, které plynou z kolektivního nákupu zemního plynu jakožto způsobu, jak se v souladu s uvedenými pravidly vyrovnat s nedostatečnými dodávkami plynu.
- (28) Opatření na straně poptávky, např. přechod na jiné palivo nebo omezení dodávky plynu velkým průmyslovým spotřebitelům v ekonomicky efektivním pořadí, mohou sehrát cennou úlohu při zaručení energetické bezpečnosti, pokud je lze uplatnit rychle, a mohou výrazně snížit poptávku v reakci na přerušení dodávek. Je třeba vyvinout větší úsilí o propagaci účinného využívání energie, a to zejména v případech, kdy je třeba přijmout opatření na straně poptávky. Musí se zohlednit dopad všech navržených opatření na straně poptávky a nabídky na životní prostředí, přičemž se pokud možno upřednostní opatření, která mají na životní prostředí nejmenší dopad. Zároveň se musí zohlednit aspekty týkající se bezpečnosti dodávek a konkurenceschopnosti.
- (29) Při přípravě a provádění plánů preventivních opatření a plánů pro stav nouze by příslušné orgány měly mít soustavně na paměti bezpečný provoz plynárenské soustavy na regionální i vnitrostátní úrovni. Musejí v těchto plánech řešit a určit technická

omezení, která mají vliv na provoz soustavy, včetně technických a bezpečnostních důvodů pro snížení toků během stavu nouze.

- (30) Do některých oblastí Unie je dodáván plyn s nízkou výhřevnou hodnotou. Z důvodu jeho vlastností nelze tento plyn využívat v zařízeních, která jsou určena pro plyn s vysokou výhřevnou hodnotou. Je však možné využívat plyn s vysokou výhřevnou hodnotou v zařízeních určených pro plyn s nízkou výhřevnou hodnotou, pokud byl na něj přeměněn, například přidáním dusíku. Specifické vlastnosti plynu s nízkou výhřevnou hodnotou by měly být vzaty v úvahu na celostátní a regionální úrovni a měly by být zohledněny v posouzení rizik a v plánech preventivních opatření a plánech pro stav nouze.
- (31) Je nutné zaručit předvídatelnost akce, kterou je třeba provést za stavu nouze, což všem účastníkům trhu poskytne dostatečný prostor k reakci a také k tomu, aby se na takovéto okolnosti připravili. Obecně platí, že by se příslušné orgány proto měly řídit svým plánem pro stav nouze. V řádně zdůvodněných mimořádných případech by jim však mělo být umožněno přijímat opatření, která se od těchto plánů odchyľují. Je také důležité zvýšit transparentnost a předvídatelnost způsobu, jímž jsou stavy nouze ohlašovány. V tomto ohledu mohou sehrát důležitou úlohu informace o pozici systému vyrovnávání (celkový status přepravní soustavy), pro který je stanoven rámec nařízením Komise (EU) č. 312/2014¹⁹. Tyto informace by měly být k dispozici příslušným orgánům a vnitrostátním regulačním orgánům, jestliže tyto regulační orgány nefungují jako příslušný orgán v reálném čase.
- (32) Plány preventivních opatření a plány pro stav nouze by měly být pravidelně aktualizovány a zveřejňovány. Měly by být předmětem vzájemného hodnocení. Vzájemné hodnocení umožňuje včas určit případy nesouladu a opatření, která by mohla ohrozit bezpečnost dodávek v jiných členských státech, a tím zaručuje, že jsou plány z různých regionů navzájem soudržné. Rovněž členským státům umožňuje sdílet osvědčené postupy.
- (33) Aby se zaručilo, že jsou plány pro stav nouze vždy aktuální a účinné, měly by členské státy mezi aktualizacemi plánů provádět zkoušky, a to simulací scénářů s vysokým a středním dopadem a reakcemi v reálném čase. Příslušné orgány by měly výsledky zkoušek předkládat Koordinační skupině pro otázky plynu.
- (34) Aby se usnadnilo posouzení rizik a příprava plánů, jejich vzájemné hodnocení a hodnocení ze strany Komise, je nutné vytvořit povinné komplexní šablony, které budou obsahovat všechna rizika, na něž se má vztahovat posouzení rizik, a všechny složky plánů preventivních opatření a plánů pro stav nouze.
- (35) Aby se usnadnila komunikace mezi členskými státy a Komisí, musejí být posouzení rizik, plány preventivních opatření, plány pro stav nouze a veškeré další dokumenty a vyměňované informace, na něž se vztahuje toto nařízení, oznamovány pomocí standardního elektronického systému pro oznamování.
- (36) Aby se zabezpečily dodávky plynu v Unii a aby byly celkové náklady co nejnižší, je nutná solidarita, jak prokázal zátěžový test v říjnu 2014. Pokud kterýkoli členský stát vyhlásí stav nouze, měl by být uplatněn přístup o dvou krocích, aby se posílila solidarita. Zaprvé, všechny členské státy, které zavedly vyšší standard pro dodávky, by tento standard měly snížit na standardní hodnoty, aby se zvýšila likvidita trhu s

¹⁹ Nařízení Komise (EU) č. 312/2014 ze dne 26. března 2014, kterým se stanoví kodex sítě pro vyrovnávání plynu v přepravních sítích (Úř. věst. L 91, 27.3.2014, s. 15).

plynem. Zadruhé, pokud první krok nezajistí nezbytné dodávky, měly by sousední členské státy zahájit další opatření, a to i v případě, že se nenachází ve stavu nouze, aby se zaručily dodávky plynu domácnostem, klíčovým sociálním službám a zařízením dálkového vytápění v členském státě, v němž stav nouze nastal. Členské státy by měly ve svých plánech pro stav nouze určit a podrobně popsat opatření k zajištění solidarity, a tím zaručit spravedlivou kompenzaci pro plynárenské podniky.

- (37) Solidarita na evropské úrovni by se případně měla rovněž projevit pomocí při civilní ochraně poskytované Unií a jejími členskými státy. Tato pomoc by měla být usnadňována a koordinována mechanismem civilní ochrany Unie, který by zřízen rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1313/2013/EU²⁰, který má posilovat spolupráci mezi Unií a členskými státy a usnadňovat koordinaci v oblasti civilní ochrany s cílem zlepšit účinnost systémů pro předcházení přírodním a člověkem způsobeným katastrofám, připravenost a odezvu na ně.
- (38) Aby bylo možné posoudit bezpečnost dodávek v daném členském státě nebo regionu či Unii, je mimořádně důležité mít přístup k relevantním informacím. Členské státy a Komise zejména potřebují pravidelný přístup k informacím od plynárenských podniků o hlavních parametrech dodávek plynu, které představují základní vstup pro koncipování politik v oblasti bezpečnosti dodávek. Bez ohledu na to, zda byl vyhlášen stav nouze, by měl být za řádně zdůvodněných okolností umožněn také přístup k dodatečným informacím, které jsou nutné k posouzení celkové situace týkající se dodávek plynu. Tyto dodatečné informace jsou zpravidla informace o dodávkách plynu netýkající se ceny, např. minimální a maximální objemy plynu, místa dodávky nebo dodávkové marže. Tyto informace by mohly být požadovány např. v případě změn v modelu dodávek plynu danému kupujícímu či kupujícím v členském státě, které by se neočekávaly, pokud by trhy fungovaly normálně, a které by mohly ovlivnit dodávky plynu v Unii nebo v jejích částech.
- (39) V březnu 2015 dospěla Evropská rada k závěru, že by se měla zvýšit transparentnost smluv o dodávkách plynu uzavíraných s dodavateli ze třetích zemí a měla by se také zlepšit jejich slučitelnost s ustanoveními Unie o energetické bezpečnosti. V této souvislosti by měl účinný a cílený mechanismus, jenž členským státům zajišťuje přístup ke klíčovým smlouvám o dodávkách plynu, zaručit komplexní posouzení relevantních rizik, která by mohla způsobit přerušení dodávek nebo narušit nezbytná zmírňující opatření v případě, že by krize přece jen nastala. V rámci tohoto mechanismu by měly být členským státům automaticky oznamovány určité klíčové smlouvy o dodávkách plynu, a to ihned po jejich uzavření. Každá povinnost týkající se automatického oznámení smlouvy však musí být přiměřená. Uplatnění této povinnosti na smlouvy mezi dodavatelem a kupujícím, které pokrývají 40 % vnitrostátního trhu, nastoluje správnou rovnováhu z hlediska správní účinnosti a stanoví jasné povinnosti pro účastníky trhu. To neznamena, že jiné smlouvy o dodávkách plynu nejsou pro bezpečnost dodávek důležité. Členské státy by proto měly mít právo vyžádat si jiné smlouvy, které by mohly nepříznivě ovlivnit bezpečnost dodávek v členském státě či regionu nebo Unii jako celku. Komise by vzhledem ke své úloze při posuzování soudržnosti a účinnosti plánů preventivních opatření a plánů pro stav nouze měla mít stejný přístup ke smlouvám o dodávkách plynu jako členské státy, aby mohla odstraňovat rizika pro bezpečnost dodávek na vnitrostátní a regionální úrovni a úrovni EU. Komise může členské státy vyzvat, aby plán změnila tak, aby zohledňovaly

²⁰

Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1313/2013/EU ze dne 17. prosince 2013 o mechanismu civilní ochrany Unie (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 24).

informace získané ze smluv. Měla by být zachována důvěrnost obchodně citlivých informací. Lepší přístup Komise k informacím o obchodních smlouvách by neměl mít vliv na soustavné snahy Komise o sledování trhu s plynem a Komise by měla zasáhnout, pokud se zjistí, že došlo k porušení práva Unie. Ustanoveními tohoto nařízení by nemělo být dotčeno právo Komise zahájit řízení o nesplnění povinnosti v souladu s článkem 258 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) a prosazovat pravidla hospodářské soutěže včetně státní podpory.

- (40) Koordinační skupina pro otázky plynu by měla být Komisi poradcem a měla by jí pomáhat koordinovat opatření v oblasti zabezpečení dodávek v případě stavu nouze v Unii. Měla by rovněž sledovat přiměřenost a vhodnost opatření, která mají být přijata podle tohoto nařízení, včetně soudržnosti plánů preventivních opatření a plánů pro stav nouze vypracovaných v různých regionech a přezkoumávaných týmy pro vzájemné hodnocení.
- (41) Jedním z cílů Unie je posílit Energetické společenství, které by zajistilo účinné provedení *acquis* Unie týkající se energetiky, reformy trhu s energií a motivaci investic v odvětví energetiky těsnější integrací trhů s energií Unie a Energetického společenství. To zahrnuje rovněž zavedení společného řešení krizí tím, že se navrhnou plány preventivních opatření a plány pro stav nouze na regionální úrovni včetně smluvních stran Energetického společenství. Sdělení Komise o schopnosti evropské plynárenské soustavy krátkodobě čelit výpadkům dodávek z října 2014 dále uvádí, že je třeba na toky energie mezi členskými státy Unie a smluvními stranami Energetického společenství použít pravidla vnitřního trhu s energií. Aby v tomto ohledu bylo zajištěno účinné řešení krizí na hranicích členských států Unie a smluvních stran, nezbytná opatření po přijetí společného aktu by měla být zavedena tak, aby po řádném provedení vzájemných ustanovení mohlo docházet ke spolupráci s jakoukoli konkrétní smluvní stranou Energetického společenství.
- (42) Vzhledem k tomu, že pro bezpečnost dodávek plynu v Unii jsou klíčové dodávky plynu ze třetích zemí, by měla Komise své kroky ve vztahu ke třetím zemím koordinovat, a společně s dodavatelskými a tranzitními zeměmi by se měla podílet na ujednáních pro řešení krizových situací a zajištění stabilního toku plynu do Unie. Komise by měla být oprávněna, po konzultaci se zúčastněnými třetími zeměmi, využít pracovní skupinu pro sledování toků plynu do Unie v krizových situacích a při vzniku krize z důvodu obtíží ve třetí zemi jednat jako zprostředkovatel a usnadňovat jednání.
- (43) Pokud existují důvěryhodné informace o situaci vně Unie, která ohrožuje zabezpečení dodávek jednomu nebo více členským státům a mohla by spustit mechanismus včasného varování mezi Unií a třetí zemí, měla by Komise neprodleně informovat Koordinační skupinu pro otázky plynu, a Unie by měla přijmout vhodná opatření s cílem zmírnit následky této situace.
- (44) Členské státy nemohou samy uspokojivě dosáhnout cíle tohoto nařízení, tedy zaručit bezpečné dodávky plynu v Unii. Vzhledem k rozsahu a účinkům akce jej lze lépe dosáhnout na úrovni Unie. Unie proto může přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle.
- (45) Aby mohla Unie rychle reagovat na měnící se okolnosti, pokud jde o bezpečnost dodávek plynu, měla by být Komisi svěřena pravomoc přijímat akty podle článku 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o změny regionů a šablon pro posouzení rizik a plánů. Je obzvláště důležité, aby Komise během přípravných prací

prováděla vhodné konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě aktů v přenesené pravomoci by měla zaručit, že jsou náležitě dokumenty zasílány současně Evropskému parlamentu a Radě, a to včas a odpovídajícím způsobem.

- (46) Nařízení (EU) č. 994/2010 by mělo být zrušeno. Aby se zabránilo vzniku mezery, měly by plány preventivních opatření a plány pro stav nouze, které byly vypracovány podle nařízení (ES) č. 994/2010, zůstat v platnosti, dokud nebudou poprvé přijaty plány preventivních opatření a plány pro stav nouze vypracované podle tohoto nařízení,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět

Cílem tohoto nařízení je zajistit bezpečnost dodávek zemního plynu (dále jen „plyn“) zajištěním řádného a nepřetržitého fungování vnitřního trhu s plynem, připuštěním mimořádných opatření v situacích, v nichž trh požadované dodávky plynu již nemůže zajistit, a jasným stanovením a rozdělením odpovědnosti mezi plynárenské podniky, členské státy a Unii, pokud jde o preventivní opatření a reakci na konkrétní narušení dodávek. Toto nařízení také v duchu solidarity zavádí transparentní mechanismy, které umožňují koordinovat přípravu a reakci na stav nouze na úrovni členského státu, regionu a Unie.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí definice vymezené v článku 2 směrnice 2009/73/ES²¹ a článku 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2009²².

Rovněž se použijí tyto definice:

- 1) „chráněnými zákazníky“ se rozumějí všichni zákazníci z domácností, kteří jsou připojeni k plynárenské distribuční soustavě, a pokud tak dotyčný členský stát rozhodne, mohou jimi být i:
 - a) malé a střední podniky, jsou-li připojeny k některé plynárenské distribuční soustavě, nebo klíčové sociální služby, jsou-li připojeny k plynárenské distribuční soustavě či přepravní soustavě, za předpokladu, že všechny tyto podniky či služby nepředstavují více než 20 % celkové konečné roční spotřeby plynu v daném členském státě;
 - b) zařízení dálkového vytápění, pokud poskytuje teplo domácnostem nebo podnikům či službám uvedeným v písmenu a), za předpokladu, že tato zařízení nemohou přejít na jiné palivo a jsou připojena k plynárenské distribuční soustavě či přepravní soustavě;
- 2) „klíčovou sociální službou“ se rozumí zdravotní péče a nouzové nebo bezpečnostní služby;

²¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/73/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem a o zrušení směrnice 2003/55/ES (Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 94).

²² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2009 ze dne 13. července 2009 o podmínkách přístupu k plynárenským přepravním soustavám a o zrušení nařízení (ES) č. 1775/2005 (Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 36).

- 3) „národním regulačním orgánem“ se rozumí národní regulační orgán určený podle čl. 39 odst. 1 směrnice 2009/73/ES.

Článek 3

Odpovědnost za zajištění bezpečnosti dodávek zemního plynu

1. Zajištění bezpečnosti dodávek plynu je společným úkolem plynárenských podniků, členských států, především prostřednictvím jejich příslušných orgánů, a Komise v jejich oblastech činnosti a působnosti.
2. Každý členský stát určí příslušný ústřední orgán státní správy nebo národní regulační orgán jako svůj příslušný orgán, který zajišťuje provádění opatření stanovených tímto nařízením. Příslušné orgány při provádění tohoto nařízení navzájem spolupracují. Členské státy mohou příslušnému orgánu povolit, aby některé úkoly stanovené v tomto nařízení přenesl na jiné subjekty. Přenesené úkoly se provádějí za dohledu příslušného orgánu a jsou upřesněny v plánech uvedených v článku 7. Vyhlášení kterékoli z úrovní krize uvedených v čl. 10 odst. 1 lze přenést pouze na orgán veřejné moci.
3. Každý členský stát neprodleně oznámí Komisi název příslušného orgánu a změny příslušného orgánu. Každý členský stát název příslušného orgánu zveřejní.
4. Při provádění opatření stanovených tímto nařízením vymezí příslušný orgán úlohy a povinnosti jednotlivých účastníků tak, aby se zajistilo, že bude dodržován tříúrovňový přístup, který zahrnuje nejprve příslušné plynárenské podniky a průmysl, potom členské státy na celostátní a regionální úrovni a konečně Unii.
5. Je-li to vhodné, koordinuje Komise v souladu s tímto nařízením opatření příslušných orgánů na regionální úrovni a na úrovni Unie, mimo jiné prostřednictvím Koordinační skupiny pro otázky plynu uvedené v článku 14 nebo skupiny pro krizové řízení podle čl. 11 odst. 4, a to zejména v případě stavu nouze na regionální úrovni či na úrovni Unie, jak jej definuje čl. 11 odst. 1.
6. Opatření k bezpečnosti dodávek plynu obsažená v plánech preventivních opatření a plánech pro stav nouze musí být jasně vymezená, transparentní, přiměřená, nediskriminující a ověřitelná, nesmějí nepřiměřeně narušovat hospodářskou soutěž a účinné fungování vnitřního trhu s plynem a nesmějí ohrozit bezpečnost dodávek plynu jiným členským státům či Unii jako celku.
7. Složení regionů pro účely regionální spolupráce stanovené tímto nařízením vychází z těchto kritérií:
 - a) zeměpisné blízkosti;
 - b) stávajících a plánovaných propojení a kapacity propojení mezi členskými státy, jakož i modelů dodávek;
 - c) možnosti sdružovat zdroje a vyvažovat rizika pro bezpečnost dodávek plynu v regionu;
 - d) tržního vývoje a vyspělosti trhu;
 - e) říditelného počtu členských států v každém regionu;
 - f) v co největším rozsahu ze stávajících struktur pro regionální spolupráci.

Seznam regionů a jejich složení jsou uvedeny v příloze I.

Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 18 s cílem změnit přílohu I na základě kritérií vymezených v prvním pododstavci tohoto odstavce, jestliže je vzhledem k okolnostem nutné změnit region.

Článek 4

Standard pro infrastrukturu

1. Každý členský stát – nebo příslušný orgán, pokud tak členský stát stanoví –, zajistí přijetí nezbytných opatření, aby v případě narušení jediné největší plynárenské infrastruktury měla zbývající infrastruktura stanovená na základě vzorce N-1 uvedeného v bodě 2 přílohy II kapacitu dodávat nezbytný objem plynu pro uspokojení celkové poptávky po plynu v oblasti výpočtu v den výjimečně vysoké poptávky po plynu, ke které dochází statisticky jednou za dvacet let, aniž je dotčen odstavec 2 tohoto článku. Tím nejsou dotčeny povinnosti provozovatelů plynárenské soustavy učinit odpovídající investice ani povinnosti provozovatelů přepravní soustavy stanovené ve směrnici 2009/73/ES a v nařízení (ES) č. 715/2009.
2. Povinnost zajistit, aby měla zbývající infrastruktura technickou kapacitu uspokojit celkovou poptávku po plynu, jak je uvedeno v odstavci 1, se též považuje za splněnou, pokud příslušný orgán v plánu preventivních opatření prokáže, že narušení dodávek lze dostatečně a včas nahradit vhodnými tržními opatřeními na straně poptávky. Za tímto účelem se použije vzorec uvedený v bodě 4 přílohy II.
3. Na základě posouzení rizik uvedeného v článku 6 se mohou dotčené příslušné orgány sousedních členských států ve vhodných případech dohodnout, že povinnost uvedenou v odstavci 1 tohoto článku splní společně. V tomto případě příslušné orgány v plánu preventivních opatření uvedou výpočet vzorce N-1 společně s vysvětlením, jak dohodnutá ujednání tuto povinnost plní. Použije se bod 5 přílohy II.
4. Provozovatelé přepravní soustavy umožní ve všech propojovacích vedeních mezi členskými státy permanentní fyzickou kapacitu k přepravě plynu oběma směry („obousměrná kapacita“), s výjimkou těchto případů:
 - a) jedná se o připojení k těžebním zařízením, zařízením na zkapalněný zemní plyn (LNG) či distribučním soustavám; nebo
 - b) byla udělena výjimka z této povinnosti.

Na postup umožnění či posílení permanentní obousměrné kapacity v propojovacím vedení nebo postup získání či prodloužení výjimky z této povinnosti se použije příloha III.
5. Národní regulační orgány zohlední účelně vynaložené náklady na splnění povinností stanovených v odstavci 1 a náklady na umožnění permanentní obousměrné kapacity tak, aby poskytly přiměřené pobídky při transparentním a podrobném stanovování nebo schvalování sazeb nebo metodik v souladu s čl. 41 odst. 8 směrnice 2009/73/ES a článkem 13 nařízení (ES) č. 715/2009.
6. Pokud trh nevyžaduje investice k umožnění nebo posílení permanentní obousměrné kapacity nebo vzniknou-li touto investicí náklady ve více než jednom členském státě anebo v jednom členském státě tak, že prospěch z nich má další členský stát, rozhodnou o rozložení nákladů společně národní regulační orgány všech dotčených členských států, a to před přijetím jakéhokoli rozhodnutí o dané investici. Při rozhodování o rozložení nákladů se přihlíží zejména k tomu, jakým způsobem se

investice do infrastruktury podílejí na větší bezpečnosti dodávek plynu do příslušných členských států, jakož i k investicím, které již byly do dotčené infrastruktury učiněny.

7. Příslušný orgán zajistí, aby jakákoli nová přepravní infrastruktura přispívala k zajištění bezpečnosti dodávek plynu na základě rozvoje důkladně propojené sítě, případně včetně dostatečného počtu hraničních vstupních a výstupních bodů, a to v závislosti na požadavcích trhu a zjištěných rizicích. Příslušný orgán v posouzení rizik uvede, zda se vyskytují problematická místa a zda jsou vstupní kapacity a infrastruktury jednotlivých členských států, zejména přepravní soustavy, schopny přizpůsobit vnitrostátní a přeshraniční toky plynu scénáři narušení jediné největší plynárenské infrastruktury na vnitrostátní úrovni a jediné největší plynárenské infrastruktury společného zájmu, které byly určeny v posouzení rizik.
8. Lucembursko, Slovinsko a Švédsko nejsou výjimečně povinny splnit povinnosti uvedené v odstavci 1 tohoto článku při zajištění dodávek plynu chráněným zákazníkům podle článku 5, ale usilují o jejich splnění. Tato výjimka platí, pokud:
 - a) v případě Lucemburska: má alespoň dvě propojovací vedení s jinými členskými státy, alespoň dva různé zdroje dodávek a nemá na svém území žádné zařízení na skladování plynu;
 - b) v případě Slovinska: má alespoň dvě propojovací vedení s jinými členskými státy, alespoň dva různé zdroje dodávek a nemá na svém území žádné zařízení na skladování plynu nebo zařízení pro LNG;
 - c) v případě Švédska: tento členský stát nepřepravuje na svém území plyn do jiného členského státu a jeho vlastní roční hrubá spotřeba plynu nedosahuje 2 milionů tun ropného ekvivalentu a představuje méně než 5 % celkové spotřeby primární energie z plynu.

Lucembursko, Slovinsko a Švédsko zajistí transparentním, podrobným a nediskriminačním způsobem pravidelné hodnocení trhu z hlediska investic do infrastruktury a výsledky tohoto hodnocení zveřejní. Tyto státy informují Komisi o veškerých změnách podmínek uvedených ve zmíněném pododstavci. Výjimka stanovená v prvním pododstavci pozbývá platnosti, jestliže alespoň jedna z těchto podmínek již není splněna.

Lucembursko, Slovinsko a Švédsko předají Komisi do 3. prosince 2018 zprávu, v níž bude popsána situace z hlediska příslušných podmínek uvedených ve zmíněném pododstavci a možnosti splnění povinností stanovených v odstavci 1, a to s přihlédnutím k hospodářským důsledkům splnění standardu pro infrastrukturu, výsledkům hodnocení trhu a vývoji trhu s plynem a projektům plynárenské infrastruktury v daném regionu. Na základě této zprávy, a pokud jsou i nadále plněny příslušné podmínky uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce, může Komise rozhodnout, že daná výjimka může platit po dobu dalších čtyř let. V případě kladného rozhodnutí se postup stanovený v tomto pododstavci opakuje každé čtyři roky.

Článek 5

Standard pro dodávky

1. Příslušný orgán uloží plynárenským podnikům, které určí, povinnost přijmout opatření pro zajištění dodávek plynu chráněným zákazníkům členského státu v těchto případech:

- a) při mimořádných teplotních hodnotách v průběhu sedmidenního období poptávkových špiček, ke kterým dochází statisticky jednou za dvacet let;
- b) v období výjimečně vysoké poptávky po plynu v délce nejméně 30 dní, ke kterým dochází statisticky jednou za dvacet let;
- c) v období v délce nejméně 30 dní v případě narušení jediné největší plynárenské infrastruktury za průměrných zimních podmínek.

Nejpozději do 31. března 2017 oznámí členské státy Komisi svoji definici chráněných zákazníků, roční objemy plynu spotřebované chráněnými zákazníky a procentní podíl, který tito zákazníci představují na celkové roční konečné spotřebě plynu v daném členském státě. Pokud členský stát do své definice chráněných zákazníků zahrne kategorie uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. a) nebo b), v oznámení Komisi uvede objemy plynu spotřebovaného zákazníky, kteří patří do těchto kategorií, a procentní podíl, který každá z těchto skupin zákazníků představuje z hlediska roční konečné spotřeby plynu.

Příslušný orgán určí plynárenské podniky uvedené v prvním pododstavci a jejich výčet uvede v plánu preventivních opatření. Veškerá nová plánovaná opatření k zaručení standardu pro dodávky splňují postup stanovený v čl. 8 odst. 4.

Členské státy mohou splnit závazek stanovený v prvním pododstavci tím, že plyn nahradí různými zdroji energie v takovém rozsahu, aby bylo dosaženo stejné úrovně ochrany.

2. Standard pro zvýšené dodávky plynu nad 30 dní pro období uvedená v odst. 1 písm. b) a c) nebo jakékoli další povinnosti stanovené z důvodu zabezpečení dodávek plynu vycházejí z posouzení rizik uvedeného v článku 6 a jsou zohledněna v plánu preventivních opatření a:
 - a) musí být v souladu s čl. 3 odst. 6;
 - b) nesmějí mít nepříznivý vliv na schopnost kteréhokoli členského státu zásobovat v případě stavu nouze na vnitrostátní úrovni, na regionální úrovni nebo úrovni Unie své chráněné zákazníky podle tohoto článku; a
 - c) musí splňovat kritéria stanovená v čl. 11 odst. 5 v případě stavu nouze na regionální úrovni nebo na úrovni Unie.

V plánu preventivních opatření se zdůvodní, proč jsou opatření uvedená v prvním pododstavci v souladu s podmínkami stanovenými v uvedeném odstavci. Veškerá nová opatření uvedená v prvním pododstavci navíc splňují postup stanovený v čl. 8 odst. 4.

3. Po obdobích, která příslušný orgán stanoví v souladu s odstavci 1 a 2, nebo za nepříznivějších podmínek, než jaké jsou uvedeny v odstavci 1, se příslušný orgán a plynárenské podniky vynasnaží v co nejvyšší míře zachovat dodávky plynu, zejména chráněným zákazníkům.
4. Povinnosti uložené plynárenským podnikům ke splnění standardu pro dodávky podle tohoto článku nesmějí být diskriminující ani představovat pro tyto podniky neúměrnou zátěž.
5. Plynárenské podniky mohou případně povinnosti podle tohoto článku splnit na regionální úrovni nebo na úrovni Unie. Příslušné orgány nepožadují splnění standardů uvedených v tomto článku pouze na základě infrastruktury umístěné v jejich územní působnosti.

6. Příslušný orgán zajistí, aby podmínky pro dodávky chráněným zákazníkům byly stanoveny, aniž by bylo dotčeno řádné fungování vnitřního trhu s energií a za cenu zohledňující tržní hodnotu těchto dodávek.

Článek 6 **Posouzení rizik**

1. Příslušné orgány v každém z regionů uvedených v příloze I společně na regionální úrovni posuzují všechna rizika, která mají vliv na bezpečnost dodávek plynu. Při posouzení se zohlední všechna relevantní rizika, např. přírodní pohromy, technologická, obchodní, sociální, politická a jiná rizika. Posouzení rizik se provede:
- a) uplatněním standardů uvedených v člancích 4 a 5. Posouzení rizik popisuje výpočet vzorce N-1 na celostátní úrovni a zahrnuje výpočet vzorce N-1 na regionální úrovni. Rovněž by mělo obsahovat použité předpoklady, včetně předpokladů pro výpočet vzorce N-1 na regionální úrovni, a údaje nutné pro tento výpočet. Výpočet vzorce N-1 na celostátní úrovni je doplněn simulací narušení jediné největší infrastruktury, a to pomocí hydraulického modelu, jakož i výpočtem vzorce N-1, pokud se má za to, že úroveň plynu ve skladovacích zařízeních představuje 30 % a 100 % celkové kapacity;
 - b) zvážením všech významných vnitrostátních a regionálních okolností, zejména velikosti trhu, konfigurace soustavy, skutečných toků plynu včetně odtoku plynu z dotčených členských států, možnosti fyzického toku plynu oběma směry včetně možné budoucí nutnosti posílení přepravní soustavy, přítomnosti těžby a skladování a úlohy plynu ve skladbě zdrojů energie, zejména s ohledem na dálkové vytápění a výrobu elektřiny a na fungování průmyslových odvětví, a hledisek bezpečnosti dodávek a kvality plynu;
 - c) simulací různých scénářů výjimečně vysoké poptávky po plynu a narušení dodávek s přihlédnutím k jejich výskytu v minulosti a pravděpodobnosti, ročnímu období, četnosti a době trvání jejich výskytu, jakož i hodnocením pravděpodobných důsledků těchto scénářů, např.:
 - i) narušení infrastruktury důležité pro dodávky plynu, zejména přepravní infrastruktury, skladovacích zařízení či terminálů LNG včetně největší infrastruktury určené pro výpočet vzorce N-1, a
 - ii) přerušení dodávek od dodavatelů z třetích zemí, jakož i případná geopolitická rizika;
 - d) určením interakce a korelace rizik mezi členskými státy v regionu a případně jinými členskými státy, včetně mimo jiné otázky propojení, přeshraničních dodávek, přeshraničního přístupu ke skladovacím zařízením a obousměrné kapacity;
 - e) přihlédnutím k maximální propojovací kapacitě všech hraničních vstupních a výstupních bodů a různým úrovním naplnění skladovacích zařízení.
2. Příslušné orgány v každém regionu se ve lhůtě stanovené v odstavci 5 tohoto článku dohodnou na mechanismu spolupráce při posuzování rizik. Příslušné orgány podávají Koordinační skupině pro otázky plynu zprávu o tom, na jakých mechanismech spolupráce při posuzování rizik se dohodly, a to 18 měsíců před lhůtou pro přijetí posouzení rizik a aktualizací posouzení rizik. Komise může celkově přípravu posouzení rizik usnadňovat, a to zejména pro účely zřízení mechanismu spolupráce.

Pokud se příslušné orgány v regionu na mechanismu spolupráce nedohodnou, může vhodný mechanismus spolupráce pro tento region navrhnout Komise.

V rámci dojednaných mechanismů spolupráce každý příslušný orgán do jednoho roku před lhůtou pro oznámení posouzení rizik sdílí a aktualizuje všechny nezbytné vnitrostátní údaje, které jsou nutné pro posouzení rizik, zejména pro simulaci různých scénářů uvedených v odst. 1 písm. c).

3. Posouzení rizik se připraví v souladu s šablonou v příloze IV. Aby Komise uvedené šablony změnila, je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 18.
4. Plynárenské podniky, průmysloví odběratelé plynu, příslušné organizace zastupující zájmy domácností a průmyslových odběratelů plynu, členské státy a národní regulační orgán, není-li příslušným orgánem, spolupracují s příslušným orgánem a poskytují mu na požádání veškeré nezbytné informace pro posouzení rizik.
5. Jakmile se na posouzení rizik shodnou všechny členské státy v regionu, oznámí se posouzení Komisi, a to poprvé nejpozději do 1. září 2018. Posouzení rizik se každé čtyři roky aktualizuje, pokud není vzhledem k okolnostem nutné provádět aktualizace častěji. Posouzení rizik přihlíží k pokroku, jehož bylo dosaženo v oblasti investic nutných ke splnění standardu pro infrastrukturu uvedeného v článku 4, a též přihlíží k obtížím, s nimiž se jednotlivé členské státy setkaly při zavádění nových alternativních řešení. Rovněž vychází ze zkušeností získaných prostřednictvím simulace plánů pro stav nouze, které jsou zmíněny v čl. 9 odst. 2.
6. Do 1. listopadu 2017 provede síť ENTSO pro zemní plyn simulaci scénářů narušení dodávek a infrastruktury pro celou Unii. Scénáře vymezí síť ENTSO pro zemní plyn po konzultaci s Koordinační skupinou pro otázky plynu. Příslušné orgány poskytnou síti ENTSO pro zemní plyn údaje nezbytné pro simulace, např. hodnoty poptávky v době špičky, údaje o výrobní kapacitě a opatření na straně poptávky. Příslušné orgány zohlední výsledky simulací při přípravě posouzení rizik, plánu preventivních opatření a plánů pro stav nouze. Simulace scénářů narušení dodávek a infrastruktury pro celou Unii se aktualizují každé čtyři roky, pokud není vzhledem k okolnostem nutné provádět aktualizace častěji.

Článek 7

Tvorba plánu preventivních opatření a plánu pro stav nouze

1. Příslušné orgány členských států v každém z regionů uvedených v příloze I po konzultaci s plynárenskými podniky, příslušnými organizacemi zastupujícími zájmy domácností a průmyslových odběratelů plynu včetně výrobců elektřiny a národní regulační orgány, nejsou-li příslušnými orgány, společně vypracují:
 - a) plán preventivních opatření, který obsahuje opatření, která je třeba přijmout, aby byla odstraněna či zmírněna rizika určená v daném regionu, včetně rizik čistě vnitrostátních rozměrů, a to v souladu s posouzením rizik provedeným podle článku 6 a v souladu s článkem 8; a
 - b) plán pro stav nouze, který obsahuje opatření, která je třeba přijmout, aby byl odstraněn či zmírněn dopad přerušení dodávek plynu v regionu včetně událostí čistě národních rozměrů, a to v souladu s článkem 9.

2. Příslušné orgány v každém regionu se s dostatečným předstihem dohodnou na mechanismu spolupráce, aby bylo možné vypracovat plány a umožnit jejich oznámení a oznámení aktualizovaných plánů.

Každý příslušný orgán v regionu vypracuje opatření nutná k odstranění a zmírnění rizik čistě vnitrostátních rozměrů, jakož i opatření, jež je třeba přijmout k odstranění či zmírnění dopadů událostí, které je vzhledem k jejich omezenému rozsahu vhodné řešit pouze na vnitrostátní úrovni, a začlení je do plánů vypracovaných na regionální úrovni. Takováto vnitrostátní opatření nijak nesnižují účinnost opatření na úrovni regionální. Každý příslušný orgán rovněž určí oblasti pro mezinárodní spolupráci a možná společná opatření. Vnitrostátní opatření společně s návrhy na regionální spolupráci se sdělí ostatním příslušným orgánům v regionu, a to rok před lhůtou pro oznámení plánů.

Příslušné orgány Koordinační skupině pro otázky plynu pravidelně podávají zprávu o pokroku, jehož bylo dosaženo při přípravě a přijímání plánů preventivních opatření a plánů pro stav nouze. Příslušné orgány Koordinační skupině pro otázky plynu podávají zejména zprávu o tom, na jakých mechanismech spolupráce se dohodly, a to 18 měsíců před lhůtou pro přijetí plánů a aktualizací plánů. Komise může celkově přípravu plánů usnadňovat, a to zejména pro účely zřízení mechanismu spolupráce. Pokud se příslušné orgány v regionu na mechanismu spolupráce nedohodnou, může vhodný mechanismus spolupráce pro tento region navrhnout Komise. Příslušné orgány zajistí pravidelné sledování provádění těchto plánů.

3. Plány preventivních opatření a plány pro stav nouze se vypracují podle šablon uvedených v příloze V. Ke změně uvedených šablon je Komise zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 18.
4. Plány preventivních opatření a plány pro stav nouze přijmou všechny členské státy v regionu, plány se zveřejní a oznámí se Komisi, a to nejpozději do 1. března 2019. Toto oznámení proběhne, jakmile plány přijmou všechny členské státy v regionu. Komise o oznámení plánů informuje Koordinační skupinu pro otázky plynu a zveřejní je na webových stránkách Komise.
5. Do čtyř měsíců od oznámení příslušnými orgány Komise tyto plány posoudí, přičemž řádně zohlední vzájemné hodnocení a názory vyjádřené Koordinační skupinou pro otázky plynu. Pro provádění vzájemných hodnocení se použije příloha VI.

Komise vydá pro příslušné orgány v regionu stanovisko, které bude obsahovat doporučení, aby byl příslušný plán preventivních opatření nebo plán pro stav nouze přehodnocen, jestliže se má za to, že obsahuje jeden z těchto prvků:

- a) není účinný z hlediska zmírnění rizik určených v posouzení rizik;
- b) není konzistentní s posouzenými rizikovými scénáři nebo s plány v jiném regionu;
- c) může narušit hospodářskou soutěž nebo poškodit fungování vnitřního trhu s energií;
- d) není v souladu s ustanoveními tohoto nařízení nebo jinými ustanoveními práva Unie;
- e) ohrožuje bezpečnost dodávek plynu v jiných členských státech nebo Unii jako celku.

6. Do tří měsíců od okamžiku, kdy bylo oznámeno stanovisko Komise uvedené v odstavci 4, oznámí dotčené příslušné orgány Komisi pozměněný plán nebo ji informují o důvodech, proč s doporučeními nesouhlasí.
- V případě neshody může Komise do tří měsíců od okamžiku, kdy příslušné orgány odpověděly, přijmout rozhodnutí, jímž si vyžádá změnu příslušného plánu. Příslušné orgány plán přijmou a zveřejní do tří měsíců od okamžiku, kdy bylo oznámeno rozhodnutí Komise.
7. Musí být zachována důvěrnost obchodně citlivých informací.
8. Plány preventivních opatření a plány pro stav nouze vypracované podle nařízení (EU) č. 994/2010, podle potřeby aktualizované, zůstávají v platnosti, dokud nejsou poprvé vypracovány plány preventivních opatření a plány pro stav nouze uvedené v odstavci 1.

Článek 8

Obsah plánů preventivních opatření

1. Plán preventivních opatření obsahuje:
- a) výsledky posouzení rizik a souhrn zvážení scénářů, jak stanoví čl. 6 odst. 1 písm. c);
 - b) definici chráněných zákazníků v každém členském státě v regionu a informace popsané v čl. 5 odst. 1 druhém pododstavci;
 - c) opatření, objemy a kapacity nutné ke splnění standardu pro infrastrukturu a standardu pro dodávky v každém členském státě v regionu, jak stanoví články 4 a 5, případně včetně rozsahu, v němž mohou opatření na straně poptávky dostatečně a včas vykompenzovat přerušení dodávek, jak je uvedeno v čl. 4 odst. 2, určení jediné největší plynárenské infrastruktury společného zájmu v případě, že je uplatněn čl. 4 odst. 3, nezbytné objemy plynu u každé kategorie chráněných zákazníků a pro každý scénář, které jsou uvedeny v čl. 5 odst. 1, a zvýšený standard pro dodávky podle čl. 5 odst. 2 včetně zdůvodnění souladu s podmínkami vymezenými v čl. 5 odst. 2 a popisu mechanismu pro dočasné snížení zvýšeného standardu pro dodávky nebo dodatečných povinností podle článku 12;
 - d) povinnosti uložené plynárenským podnikům a dalším dotčeným subjektům, které pravděpodobně budou mít dopad na bezpečnost dodávek plynu, např. povinnosti týkající se bezpečného provozu plynárenské soustavy;
 - e) ostatní preventivní opatření, která mají odstranit rizika určená v posouzení rizik, jako například opatření týkající se nutnosti lépe propojit sousedící členské státy a, je-li to vhodné, možnosti diverzifikovat trasy přepravy plynu a zdroje dodávek, k řešení zjištěných rizik s cílem v nejvyšší možné míře zachovat dodávky plynu všem odběratelům;
 - f) informace o hospodářském dopadu, účinnosti a účelnosti opatření obsažených v plánu včetně povinností uvedených v písmeni k);
 - g) popis účinků opatření obsažených v plánu na fungování vnitřního trhu s energií, jakož i trhů vnitrostátních, včetně povinností uvedených v písmeni k);
 - h) popis dopadu opatření na životní prostředí a na spotřebitele;

- i) mechanismy, které se použijí ke spolupráci s jinými členskými státy, včetně mechanismů pro přípravu a provádění plánů preventivních opatření a plánů pro stav nouze;
 - j) informace o stávajících a budoucích propojeních, včetně propojení, která umožňují přístup do plynárenské soustavy Unie, o přeshraničních tocích plynu, o přeshraničním přístupu ke skladovacím zařízením a zařízením pro LNG a o obousměrné kapacitě, zejména v případě stavu nouze;
 - k) informace o veškerých příslušných povinnostech veřejné služby, které se týkají zabezpečení dodávek plynu.
2. Plán preventivních opatření a zejména opatření ke splnění standardu pro infrastrukturu stanoveného v článku 4 musí zohledňovat desetiletý plán rozvoje sítě pro celou Unii vypracovaný sítí ENTSO pro zemní plyn podle čl. 8 odst. 10 nařízení (ES) č. 715/2009.
3. Plán preventivních opatření vychází v první řadě z tržních opatření a neklade nepřiměřenou zátěž na plynárenské podniky nebo nemá nepříznivý dopad na fungování vnitřního trhu s plynem.
4. Členské státy provádějí posouzení dopadů všech netržních preventivních opatření, která mají být přijata po vstupu tohoto nařízení v platnost, včetně opatření k zaručení standardu pro dodávky uvedeného v čl. 5 odst. 1 a opatření pro zvýšený standard pro dodávky uvedený v čl. 5 odst. 2. Takové posouzení dopadů pokrývá alespoň tyto prvky:
- a) dopad navržených opatření na rozvoj vnitrostátního trhu s plynem a na hospodářskou soutěž na vnitrostátní úrovni;
 - b) dopad navržených opatření na vnitřní trh s plynem;
 - c) potenciální dopad na bezpečnost dodávek plynu v sousedních členských státech, zejména u opatření, která by mohla snížit likviditu regionálních trhů nebo omezit toky do sousedních členských států;
 - d) náklady a přínosy spojené s opatřeními, posouzené podle alternativních tržních opatření;
 - e) posouzení nezbytnosti a přiměřenosti opatření ve srovnání s možnými tržními opatřeními;
 - f) otevřenost opatření, aby se všem účastníkům trhu zaručily rovné možnosti;
 - g) strategii postupného ukončení, očekávanou dobu trvání plánovaného opatření a vhodný časový plán pro přezkum.

Analýzu uvedenou v písmenech a) a b) provádějí národní regulační orgány.

5. Příslušný orgán posouzení dopadů a přijatá opatření zveřejní a oznámí Komisi. Do čtyř měsíců od oznámení přijme Komise rozhodnutí a může od členských států požadovat, aby přijatá opatření změnila. Tato lhůta začíná běžet dnem následujícím po obdržení úplných informací. Tuto lhůtu lze rovněž se souhlasem Komise a daného členského státu prodloužit.

Komise může přijmout rozhodnutí, jímž bude požadovat změnu či stažení opatření, pokud opatření:

- a) pravděpodobně naruší vnitřní trh Unie;

- b) pravděpodobně naruší rozvoj vnitřního trhu s plynem;
- c) není nezbytné a přiměřené pro zaručení bezpečnosti dodávek; nebo
- d) pravděpodobně ohrozí bezpečnost dodávek v jiných členských státech.

Přijaté opatření vstoupí v platnost teprve poté, co bylo schváleno Komisí nebo změněno v souladu s rozhodnutím Komise.

6. Plán preventivních opatření se po 1. březnu 2019 aktualizuje každé čtyři roky, pokud okolnosti nevyžadují častější aktualizaci nebo pokud o aktualizaci nepožádá Komise. Aktualizovaný plán odráží aktualizované posouzení rizik a výsledky zkoušek provedených v souladu s čl. 9 odst. 2. Na aktualizovaný plán se použije čl. 7 odst. 3 až 7.

Článek 9

Obsah plánu pro stav nouze

1. Plán pro stav nouze:

- a) vychází z krizových úrovní vymezených v čl. 10 odst. 1;
- b) vymezuje úlohu a povinnosti plynárenských podniků a průmyslových odběratelů plynu, včetně dotčených výrobců elektřiny, s přihlédnutím k tomu, do jaké míry jsou ovlivněny případným narušením dodávek plynu, a jejich interakci s příslušnými orgány a případně i s národními regulačními orgány na každé z krizových úrovní definovaných v čl. 10 odst. 1;
- c) vymezuje úlohu a povinnosti příslušných orgánů a dalších subjektů, které byly pověřeny úkoly podle čl. 3 odst. 2, na každé z krizových úrovní vymezených v čl. 10 odst. 1;
- d) zajišťuje, aby měly plynárenské podniky a průmysloví odběratelé, včetně důležitých výrobců elektřiny, na každé z krizových úrovní dostatečnou možnost reagovat;
- e) stanoví, pokud je to vhodné, opatření a kroky, které je třeba učinit s cílem zmírnit možný dopad narušení dodávek plynu na dálkové vytápění a na dodávky elektřiny vyráběné z plynu;
- f) stanoví podrobné postupy a opatření, kterými je nutno se řídit na každé krizové úrovni, včetně odpovídajících systémů týkajících se informačních toků;
- g) určí krizového manažera nebo tým a vymezí jeho úlohu;
- h) stanoví podíl tržních opatření na řešení situace na úrovni výstrahy a zmírňování situace ve stavu nouze;
- i) stanoví podíl netržních opatření, která se plánují nebo mají být provedena ve stavu nouze, a posoudí, v jaké míře je použití těchto netržních opatření k řešení krize zapotřebí. Posoudí se účinky těchto netržních opatření a vymezí postupy pro jejich provádění. Netržní opatření se použijí pouze tehdy, pokud samotné tržní mechanismy již nemohou zajistit dodávky plynu především chráněným zákazníkům, nebo se použijí pro účely článku 12;
- j) obsahuje popis použitých mechanismů spolupráce s ostatními členskými státy na všech krizových úrovních;

- k) upřesňuje oznamovací povinnosti, které jsou plynárenským podnikům uloženy na úrovni výstrahy a ve stavu nouze;
 - l) popisuje zavedená technická a právní opatření, která mají zabránit tomu, aby nechránění zákazníci, kteří jsou připojeni k distribuční či přepravní soustavě, neoprávněně odebírali plyn;
 - m) popisuje technická a finanční ujednání, která byla zavedena za účelem splnění povinností ohledně solidarity stanovených v článku 12;
 - n) stanoví seznam předem vymezených opatření pro poskytnutí plynu v případě stavu nouze, včetně obchodních dohod mezi stranami zapojenými do těchto opatření, a případně mechanismů kompenzace pro plynárenské podniky, s řádným ohledem na důvěrnost citlivých údajů. Tato opatření mohou zahrnovat přeshraniční dohody mezi členskými státy nebo plynárenskými podniky.
2. Opatření, akce a postupy v plánu pro stav nouze se ve čtyřletém období mezi aktualizacemi podle odstavce 3 alespoň dvakrát podrobí zkoušce. Aby bylo možné podrobit plán pro stav nouze zkoušce, provedou členské státy simulaci scénáře s vysokým a středním dopadem a reakcí v reálném čase podle svých plánů pro stav nouze. Výsledky zkoušek prezentují příslušné orgány v rámci Koordinační skupiny pro otázky plynu.
3. Plán pro stav nouze se po 1. březnu 2019 aktualizuje každé čtyři roky, pokud okolnosti nevyžadují častější aktualizaci nebo pokud o aktualizaci nepožádá Komise. Aktualizovaný plán odráží aktualizované posouzení rizik a závěry zkoušek provedených podle odstavce 2. Na aktualizovaný plán se použije čl. 7 odst. 3 až 7.
4. Plán pro stav nouze zaručuje, že je v rozsahu, v němž je to technicky možné a bezpečné, v případě nouze zachován přeshraniční přístup k infrastruktuře v souladu s nařízením (ES) č. 715/2009, a nezavádí žádná opatření, která by nepatřičně omezovala přeshraniční průtok plynu.

Článek 10 **Vyhlášení krize**

1. Třemi krizovými úrovněmi jsou:
- a) úroveň včasného varování (včasné varování): pokud existují konkrétní, závažné a spolehlivé informace, že může dojít k situaci, která pravděpodobně povede k podstatnému zhoršení situace v oblasti dodávek plynu a k vyhlášení úrovně výstrahy či stavu nouze; úroveň včasného varování může být spuštěna mechanismem včasného varování;
 - b) úroveň výstrahy (výstraha): pokud dojde k narušení dodávek nebo vznikne výjimečně vysoká poptávka po plynu, která vede k podstatnému zhoršení situace v oblasti dodávek plynu, ale trh je stále schopen se vypořádat s tímto narušením dodávek nebo zvýšenou poptávkou, aniž by bylo potřeba přijmout netržní opatření;
 - c) úroveň stavu nouze (stav nouze): v případě výjimečně vysoké poptávky po plynu, závažného narušení jeho dodávek nebo jiného podstatného zhoršení situace v oblasti dodávek plynu a v případě, že byla uplatněna veškerá vhodná tržní opatření, avšak dodávky plynu nepostačují k tomu, aby pokryly zbývající poptávku po plynu, takže je nutné dodatečně přistoupit k netržním opatřením

přijatým zejména s cílem zajistit dodávky plynu chráněným zákazníkům podle článku 5.

2. Pokud příslušný orgán vyhlásí kteroukoli z krizových úrovní uvedených v odstavci 1, okamžitě o tom uvědomí Komisi a poskytne jí veškeré nezbytné informace, zejména informace o opatřeních, která hodlá přijmout. V případě stavu nouze, který může vést k žádosti o pomoc od Unie a jejích členských států, to příslušný orgán dotyčného členského státu neprodleně oznámí středisku Komise pro koordinaci odezvy na mimořádné události.
3. Pokud příslušný orgán vyhlásí stav nouze, přijme předem vymezená opatření, která jsou stanovena v jeho plánu pro stav nouze, a neprodleně informuje Komisi a příslušné orgány v regionu, a to zejména o opatřeních, která hodlá provést. V řádně odůvodněných mimořádných případech však může příslušný orgán přijímat opatření, která se od plánu pro stav nouze odchylují. Příslušný orgán okamžitě informuje Komisi a příslušné orgány v regionu o veškerých takových opatřeních a odůvodní je.
4. Členské státy a zejména příslušné orgány zajistí, aby:
 - a) nebyla zavedena žádná opatření, která by mohla kdykoli nepřiměřeně omezovat tok plynu na vnitřním trhu;
 - b) nebyla zavedena žádná opatření, která by mohla závažným způsobem ohrozit situaci v oblasti dodávek plynu v jiném členském státě; a
 - c) byl v souladu s nařízením (ES) č. 715/2009 zachován přeshraniční přístup k infrastruktuře, pokud je to technicky možné a bezpečné, v souladu s plánem pro stav nouze.
5. Komise co nejdříve, ale v každém případě do pěti pracovních dnů poté, co od příslušného orgánu obdržela informace uvedené v odstavci 2, ověří, zda je vyhlášení stavu nouze odůvodněné podle odst. 1 písm. c) a zda přijatá opatření co nejpřesněji kopírují opatření uvedená v plánu pro stav nouze, nekladou na plynárenské podniky nepřiměřenou zátěž a jsou v souladu s odstavcem 4. Komise může na žádost příslušného orgánu, plynárenských podniků nebo z vlastního podnětu požádat příslušný orgán, aby změnil opatření, která jsou v rozporu s podmínkami stanovenými v první větě tohoto odstavce. Komise může rovněž příslušný orgán požádat, aby odvolal vyhlášení stavu nouze, pokud podle ní není toto vyhlášení podle odst. 1 písm. c) oprávněné nebo již přestalo být oprávněné.

Příslušný orgán změni svá opatření do tří dnů od obdržení žádosti Komise a oznámí to Komisi, nebo Komisi uvede důvody, proč s žádostí nesouhlasí. V tomto případě může Komise do tří dnů svou žádost změnit nebo ji vzít zpět nebo svolat schůzku s dotčeným příslušným orgánem nebo případně příslušnými orgány, a pokud to považuje za nutné, i s Koordinační skupinou pro otázky plynu, aby s nimi záležitost projednala. Komise svou žádost o jakoukoli změnu opatření podrobně odůvodní. Příslušný orgán ke stanovisku Komise náležitě přihlédne. Pokud se konečné rozhodnutí příslušného orgánu liší od stanoviska Komise, příslušný orgán své rozhodnutí odůvodní.

Článek 11

Reakce na stav nouze na úrovni Unie a na regionální úrovni

1. Komise může na žádost příslušného orgánu, který vyhlásil stav nouze, a na základě ověření podle čl. 10 odst. 5 vyhlásit stav nouze na regionální úrovni nebo na úrovni

Unie. Na žádost nejméně dvou příslušných orgánů, které vyhlásily stav nouze, a na základě ověření podle čl. 10 odst. 5, a pokud důvody pro tento stav nouze spolu souvisejí, Komise podle potřeby vyhlásí stav nouze na regionální úrovni nebo na úrovni Unie. Ve všech případech zjistí Komise za použití nejvhodnějších prostředků komunikace pro danou situaci názory ostatních příslušných orgánů a náležitě zohlední všechny relevantní informace, které od nich získá. Když Komise usoudí, že důvody pro stav nouze na regionální úrovni nebo na úrovni Unie vyhlášení stavu nouze již neopodstatňují, vyhlásí konec stavu nouze na regionální úrovni nebo na úrovni Unie. Ve všech případech Komise uvede důvody svého rozhodnutí a uvědomí o něm Radu.

2. Jakmile Komise vyhlásí stav nouze na regionální úrovni nebo úrovni Unie, svolá Koordinační skupinu pro otázky plynu. Během takového stavu nouze může Komise na žádost nejméně tří členských států omezit účast v Koordinační skupině pro otázky plynu na celé schůzce nebo její části na zástupce členských států a příslušné orgány.
3. V případě stavu nouze na regionální úrovni nebo na úrovni Unie koordinuje Komise opatření příslušných orgánů a plně zohlední podstatné informace Koordinační skupiny pro otázky plynu a výsledky konzultací s ní. Komise zejména
 - a) zajistí výměnu informací;
 - b) zajistí konzistentnost a účinnost opatření na úrovni členského státu a regionu ve vztahu k Unii;
 - c) koordinuje opatření vůči třetím zemím.
4. Komise může svolat skupinu pro řešení krize složenou z krizových manažerů uvedených v čl. 9 odst. 1 písm. g) z těch členských států, jichž se stav nouze týká. Komise může po dohodě s krizovými manažery přizvat k účasti další zúčastněné subjekty. Komise zajistí, aby Koordinační skupina pro otázky plynu byla o činnosti skupiny pro řešení krize pravidelně informována.
5. Členské státy a zejména příslušné orgány zajistí, aby:
 - a) nebyla zavedena žádná opatření, která by mohla kdykoli nepřiměřeně omezovat tok plynu na vnitřním trhu, zejména tok plynu na postižené trhy;
 - b) nebyla zavedena žádná opatření, která by mohla závažným způsobem ohrozit situaci v oblasti dodávek plynu v jiném členském státě; a
 - c) byl v souladu s nařízením (ES) č. 715/2009 zachován přeshraniční přístup k infrastruktuře, pokud je to technicky možné a bezpečné, v souladu s plánem pro stav nouze.
6. Pokud Komise na žádost příslušného orgánu nebo plynárenského podniku nebo z vlastního podnětu shledá, že v rámci stavu nouze na regionální úrovni nebo na úrovni Unie je opatření učiněné členským státem nebo příslušným orgánem nebo chování plynárenského podniku v rozporu s odstavcem 5, požádá daný členský stát nebo příslušný orgán, aby své opatření změnil nebo aby učinil opatření, která zajistí soulad s odstavcem 5, a svou žádost odůvodní. Náležitá pozornost musí být věnována nutnosti zajistit nepřetržitý bezpečný provoz plynárenské soustavy.

Členský stát nebo příslušný orgán změní své opatření do tří dnů od obdržení žádosti Komise a oznámí to Komisi, nebo Komisi uvede důvody, proč s žádostí nesouhlasí. V tom případě může Komise svou žádost do tří dnů změnit nebo vzít zpět nebo svolat schůzku s členským státem nebo příslušným orgánem, a pokud to považuje za

nutné, i s Koordinační skupinou pro otázky plynu, aby s nimi záležitost projednala. Komise svou žádost o jakoukoli změnu opatření podrobně odůvodní. Členský stát nebo příslušný orgán ke stanovisku Komise náležitě přihlédnou. Pokud se konečné rozhodnutí příslušného orgánu nebo členského státu liší od stanoviska Komise, příslušný orgán nebo členský stát své rozhodnutí odůvodní.

7. Komise po konzultaci s Koordinační skupinou pro otázky plynu vytvoří stálý rezervní seznam pro monitorovací pracovní skupinu složenou z odborníků z odvětví a zástupců Komise. V případě potřeby může tato monitorovací pracovní skupina zahájit činnost mimo Unii a ve spolupráci s dodavatelskými a tranzitními třetími zeměmi sledovat toky plynu do Unie a podávat o nich zprávy.
8. Příslušný orgán poskytne středisku Komise pro koordinaci odezvy na mimořádné události (ERCC) informace o případné potřebě pomoci. Středisko ERCC posoudí celkovou situaci a poskytne poradenství ohledně pomoci, která by měla být poskytnuta nejvíce postiženým členským státům a případně i třetím zemím.

Článek 12 **Solidarita**

1. Pokud členský stát v souladu s čl. 10 odst. 1 vyhlásil krizovou úroveň stavu nouze, zvýšený standard pro dodávky nebo dodatečné povinnosti uložené plynárenským podnikům v jiných členských státech podle čl. 5 odst. 2 se dočasně sníží na úroveň stanovenou v čl. 5 odst. 1.
2. Dokud nejsou v členském státě, který vyhlásil stav nouze, navzdory uplatnění opatření podle odstavce 1 zajištěny dodávky domácnostem, klíčovým sociálním službám a zařízením dálkového vytápění, dodávky plynu jiným zákazníkům než domácnostem, klíčovým sociálním službám a zařízením dálkového vytápění v kterémkoli jiném členském státě, který je přímo připojen na členský stát, jenž vyhlásil stav nouze, nebudou nadále prováděny natolik, aby mohl být plyn dodáván domácnostem, klíčovým sociálním službám a zařízením dálkového vytápění v členských státech, které vyhlásily stav nouze.

První pododstavec se vztahuje na klíčové sociální služby a zařízení dálkového vytápění v rozsahu, v němž v příslušném členském státě spadají do definice chráněných zákazníků.
3. Příslušné orgány přijmou nezbytná opatření, aby bylo možné plyn, jenž není za situace popsané v odstavci 2 dodán jiným zákazníkům než domácnostem, klíčovým sociálním službám a zařízením dálkového vytápění na jejich území, dodat členskému státu ve stavu nouze, který je popsán v tomtéž odstavci, za účelem dodávky domácnostem, klíčovým sociálním službám a zařízením dálkového vytápění v tomto členském státě.
4. Členské státy, které jsou navzájem přímo propojeny, se dohodnou na technických, právních a finančních ujednáních pro provedení odstavce 3 a tato ujednání popíší v plánech pro stav nouze pro své příslušné regiony. Tato ujednání mohou mimo jiné zahrnovat ceny plynu, které se mají použít, použití propojovacích vedení včetně obousměrné kapacity, objemů plynu a úhrady nákladů na vyrovnání. Při plnění povinností stanovených v odstavci 3 se upřednostní tržní opatření, jako dražby. Pokud se změní technická, právní a finanční ujednání nutná k uplatnění odstavce 3, příslušný plán pro stav nouze se změní odpovídajícím způsobem.
5. Odstavec 2 se použije od 1. března 2019.

6. Pokud se členské státy na nezbytných technických, právních a finančních ujednáních nedohodnou, může Komise navrhnout rámec pro takováto opatření prostřednictvím stanoviska a rozhodnutí k plánům.

Článek 13

Výměna informací

1. Během stavu nouze zpřístupní dotyčné plynárenské podniky příslušnému orgánu denně zejména tyto informace:
 - a) denní poptávku po plynu a prognózy nabídky na další tři dny;
 - b) tok plynu za den ve všech hraničních vstupních a výstupních bodech, jakož i ve všech místech připojení výrobního zařízení, zásobníku či terminálu LNG k síti, vyjádřený v milionech krychlových metrů za den (mcm/d);
 - c) období, vyjádřené počtem dnů, po které se předpokládá, že lze zajistit dodávky plynu chráněným zákazníkům.
2. Komise je v případě stavu nouze na regionální úrovni nebo na úrovni Unie oprávněna požádat příslušný orgán, aby jí neprodleně poskytl přinejmenším:
 - a) informace stanovené v odstavci 1;
 - b) informace o plánovaných opatřeních, která se mají uskutečnit, a opatřeních, která již provedl příslušný orgán s cílem zmírnit stav nouze, jakož i informace o jejich účinnosti;
 - c) podané žádosti o dodatečná opatření, která mají uskutečnit další příslušné orgány;
 - d) opatření provedená na žádost jiných příslušných orgánů.
3. Po skončení stavu nouze příslušný orgán co nejdříve – a nejpozději šest týdnů po odvolání stavu nouze – poskytne Komisi podrobné posouzení stavu nouze a účinnosti provedených opatření, včetně posouzení hospodářského dopadu stavu nouze, dopadu na odvětví elektroenergetiky a pomoci poskytnuté Unii a jejím členským státům nebo obdržené od Unie a jejích členských států. Toto posouzení se zpřístupní Koordinační skupině pro otázky plynu a zohlední se v aktualizacích plánů preventivních opatření a plánů pro stav nouze.

Komise provede analýzu hodnocení dodaných příslušnými orgány a její výsledky předloží v souhrnné podobě členským státům, Evropskému parlamentu a Koordinační skupině pro otázky plynu.
4. Za řádně odůvodněných okolností může příslušný orgán bez ohledu na to, zda byl vyhlášen stav nouze, požadovat od plynárenských podniků, aby mu poskytly informace uvedené v odstavci 1 nebo dodatečné informace nezbytné k tomu, aby bylo možné posoudit celkovou situaci v oblasti dodávek plynu v daném členském státě nebo v jiných členských státech, a to včetně informací smluvních. Komise může příslušné orgány požádat, aby jí poskytly informace od plynárenských podniků.
5. Pokud se Komise domnívá, že dodávky plynu v regionu nebo Unii jako celku jsou nebo pravděpodobně budou ovlivněny, může od příslušných orgánů požadovat, aby shromáždily informace nutné k posouzení situace v oblasti dodávek plynu v Unii a aby jí tyto informace poskytly. Komise může své posouzení sdílet s Koordinační skupinou pro otázky plynu.

6. Aby příslušné orgány a Komise mohly posoudit situaci v oblasti bezpečnosti dodávek na vnitrostátní a regionální úrovni a úrovni Unie, plynárenské podniky budou oznamovat:
- a) dotčeným příslušným orgánům následující údaje o smlouvách s dodavateli, které mají dobu trvání delší než jeden rok:
 - i) dobu trvání smlouvy,
 - ii) celkové smluvní objemy, v ročním vyjádření a v průměrném objemu za měsíc,
 - iii) smluvně dohodnuté nejvyšší denní objemy pro případ vyhlášení výstrahy nebo stavu nouze,
 - iv) smluvená místa dodávek;
 - v) minimální denní, měsíční a roční objemy plynu;
 - vi) podmínky pro pozastavení dodávek plynu;
 - b) příslušnému orgánu a Komisi bezprostředně poté, co byly uzavřeny nebo změněny, smlouvy o dodávkách plynu, jejichž doba trvání přesahuje jeden rok a které byly uzavřeny nebo změněny po [OP: *Vložte prosím datum vstupu tohoto nařízení v platnost*] a které samostatně nebo kumulativně s jinými smlouvami se stejným dodavatelem nebo jeho přidruženou společností zajišťují více než 40 % roční spotřeby zemního plynu v dotčeném členském státě. Oznamovací povinnost se nevztahuje na změny, které se týkají výhradně ceny plynu. Oznamovací povinnost se rovněž vztahuje na všechny obchodní dohody, které jsou důležité pro plnění smlouvy o dodávkách plynu.
- Příslušný orgán oznámí údaje uvedené v písmeni a) prvního pododstavce Komisi do konce září každého roku.
7. Pokud se příslušný orgán nebo Komise za řádně odůvodněných okolností domnívají, že by smlouva o dodávkách plynu, na kterou se nevztahuje odst. 6 písm. b) tohoto článku, mohla ovlivnit bezpečnost dodávek v členském státě, regionu nebo Unii jako celku, příslušný orgán členského státu, kde působí plynárenský podnik, který uzavřel danou smlouvu, nebo Komise mohou plynárenský podnik požádat, aby jim smlouvu poskytl za účelem posouzení jejích dopadů na bezpečnost dodávky. Žádost se může vztahovat také na jakékoli jiné obchodní smlouvy, které jsou důležité pro plnění smlouvy o dodávkách plynu.
8. Příslušný orgán zohlední informace obdržené podle tohoto článku při přípravě posouzení rizik, plánu preventivních opatření a plánů pro stav nouze nebo při jejich aktualizacích. Komise může přijmout rozhodnutí, jímž příslušný orgán požádá, aby na základě informací obdržených podle tohoto článku plány změnil.
9. Příslušné orgány a Komise zachovávají důvěrnost obchodně citlivých informací.

Článek 14

Koordinační skupina pro otázky plynu

1. Zřizuje se Koordinační skupina pro otázky plynu s cílem usnadnit koordinaci opatření v oblasti zabezpečení dodávek plynu. Skupina se skládá ze zástupců členských států, zejména jejich příslušných orgánů, a Agentury pro spolupráci energetických regulačních orgánů (dále jen „agentura“), sítě ENTSO pro zemní plyn a subjektů zastupujících dotyčné odvětví a ze zástupců příslušných odběratelů.

Komise po konzultaci s členskými státy rozhodne o složení skupiny tak, aby byla zaručena její plná reprezentativnost. Skupině předsedá Komise. Skupina přijme svůj jednací řád.

2. Koordinační skupina pro otázky plynu konzultuje s Komisí a poskytuje jí pomoc v oblasti:
 - a) bezpečnosti dodávek plynu, a to kdykoli a zvláště za stavu nouze;
 - b) všech informací, které mají význam pro dodávky plynu na úrovni celostátní, regionální a na úrovni Unie;
 - c) osvědčených postupů a možných pokynů pro všechny dotčené subjekty;
 - d) úrovně zabezpečení dodávek, srovnávacích kritérií a metodik posuzování;
 - e) celostátních, regionálních a unijních scénářů a testování úrovní připravenosti;
 - f) posouzení plánů preventivních opatření a plánů pro stav nouze a provádění opatření v nich stanovených;
 - g) koordinace opatření pro řešení stavu nouze v rámci Unie, se třetími zeměmi, které jsou stranami Smlouvy o energetickém společenství, a s jinými třetími zeměmi;
 - h) pomoci, kterou potřebují nejvíce postižené členské státy.
3. Komise svolává Koordinační skupinu pro otázky plynu pravidelně a sděluje jí informace, které obdržela od příslušných orgánů, přičemž zachová důvěrnost obchodně citlivých informací.

Článek 15

Spolupráce se smluvními stranami energetického společenství

1. Ustanovení čl. 3 odst. 2 druhé věty, čl. 3 odst. 6, čl. 4 odst. 3, 4 a 6, čl. 5 odst. 2, čl. 6 odst. 1 písm. d), čl. 7 odst. 5 písm. b) a e), čl. 8 odst. 1 písm. e), g), i), čl. 8 odst. 4 písm. b) a c), čl. 9 odst. 1 písm. j) a m), čl. 9 odst. 4, čl. 10 odst. 4, čl. 11 odst. 5 a článek 12 vymezují povinnosti členských států vůči smluvní straně energetického společenství, na kterou se vztahuje následující postup:
 - a) Rada ministrů Energetického společenství přijme a začlení toto nařízení v Energetickém společenství prostřednictvím společného aktu o bezpečnosti dodávek, jímž se zavádějí vzájemné povinnosti na straně smluvních stran Energetického společenství ve vztahu k členským státům,
 - b) smluvní strana Energetického společenství provede společný akt a řádně oznámí jeho plné provedení sekretariátu Energetického společenství včetně žádosti, aby tento odstavec uplatnil rovněž a
 - c) sekretariát Energetického společenství oznámí provedení a žádost Komisi, aby potvrdila uplatnitelnost vzájemných povinností mezi žádající smluvní stranou Energetického společenství a členskými státy.

Komise po obdržení oznámení od sekretariátu Energetického společenství přijme rozhodnutí potvrzující uplatnitelnost vzájemných povinností mezi členskými státy a smluvní stranou Energetického společenství vzhledem k uplatnění tohoto odstavce a uvede datum, k němuž se tyto vzájemné povinnosti uplatní.

2. Poté, co Komise přijme rozhodnutí uvedené v odstavci 1, zástupci smluvní strany Energetického společenství budou vyzváni k účasti na schůzi koordinační skupiny pro otázky plynu, pokud se zde projednávají otázky, které se přímo týkají této smluvní strany a vztahuje se na ně odstavec 1.

Článek 16

Sledování ze strany Komise

Komise soustavně sleduje opatření k zabezpečení dodávek plynu a pravidelně podává zprávy Koordinační skupině pro otázky plynu.

Na základě posouzení uvedených v čl. 7 odst. 5 Komise ve vhodných případech vypracuje závěry ohledně způsobu, jak zvýšit bezpečnost dodávek na úrovni Unie, a podává Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění tohoto nařízení, do níž v nezbytných případech zapracuje doporučení, jak toto nařízení zlepšit.

Článek 17

Oznámení

Posouzení rizik, plány preventivních opatření, plány pro stav nouze a všechny další dokumenty se Komisi oznamují elektronicky prostřednictvím platformy CIRCABC.

Veškerá korespondence v souvislosti s oznámením probíhá elektronicky.

Článek 18

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 6 odst. 3 a čl. 7 odst. 3 je Komisi svěřena na dobu neurčitou, která začne plynout od [*OP: Vložte prosím datum vstupu tohoto nařízení v platnost*].
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 6 odst. 3 a čl. 7 odst. 3 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 6 odst. 3 a čl. 7 odst. 3 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 19

Odchylka

Toto nařízení se nevztahuje na Maltu a na Kypr, dokud nebude na jejich území dodáván plyn. V případě Malty a Kypru budou povinnosti stanovené v následujících ustanoveních a volby, které jsou podle nich tyto země oprávněny učinit, splněny a provedeny ve stanovené lhůtě po datu, kdy bude na jejich území poprvé dodán plyn:

- a) v případě čl. 2 odst. 1 druhého pododstavce, čl. 3 odst. 2, čl. 6 odst. 6 a čl. 13 odst. 6 písm. a): 12 měsíců;
- b) v případě čl. 5 odst. 1: 18 měsíců;
- c) v případě čl. 7 odst. 4: 24 měsíců;
- d) v případě čl. 4 odst. 4: 36 měsíců;
- e) v případě čl. 4 odst. 1: 48 měsíců.

Článek 20

Zrušení

Nařízení (EU) č. 994/2010 se zrušuje.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze VIII.

Článek 21

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda/předsedkyně*